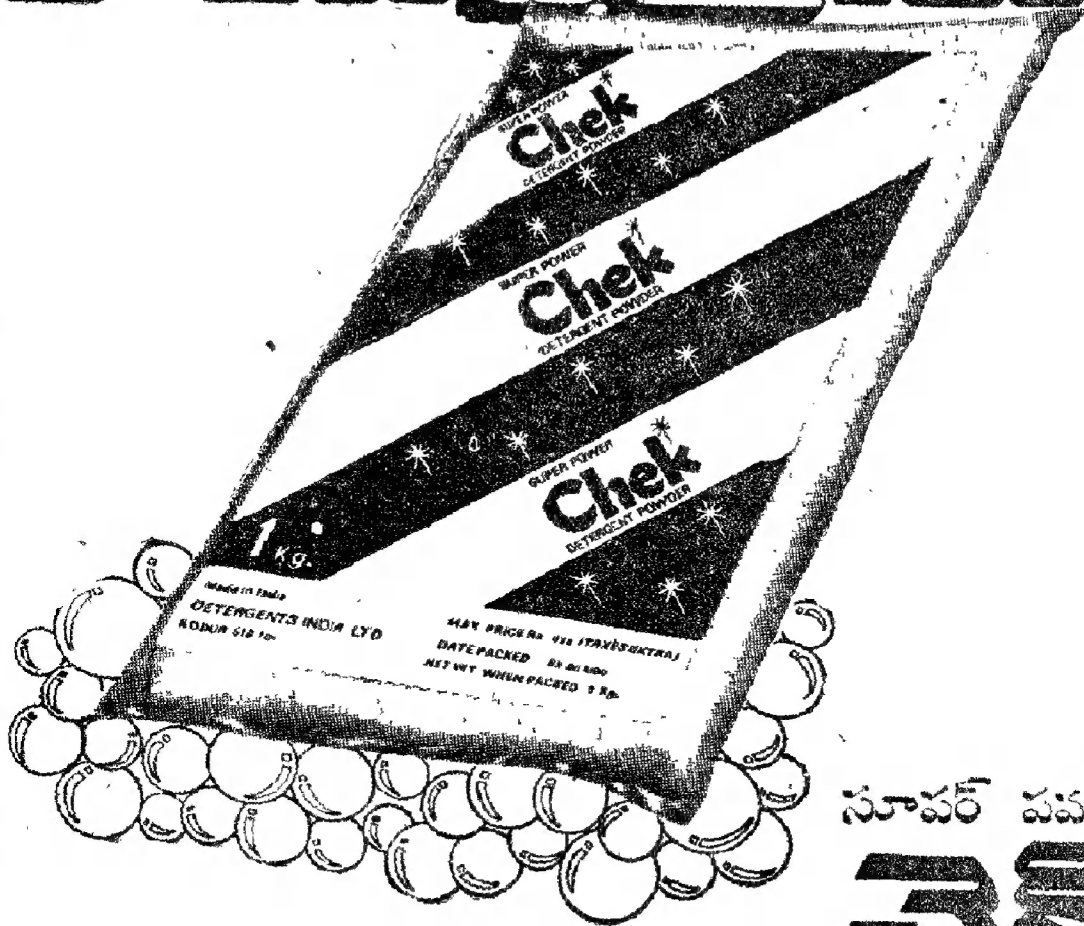

సామ్యమైనది

సూపర్ పవర్
చెక్

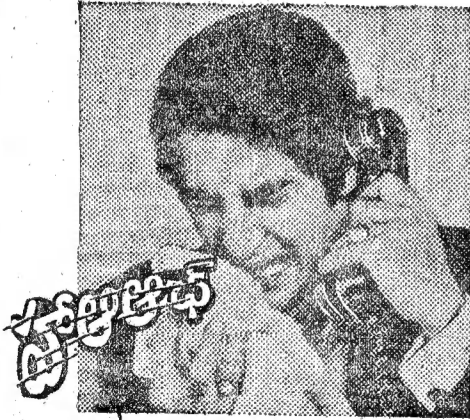
ఏ మాత్రం హాని చేయని,
తక్కివంతమైన డిటర్జెంట్ పౌడర్.

బట్టల ధరలు విపరీతంగా పెరిగిపోతున్న ఈ రోజుల్లో మీకు
కావలసింది బట్టలకు ఏ మాత్రం హాని చేయని డిటర్జెంట్
తర మాత్రమే. తల తల తాడే తెలుపునిచ్చే చెక్ యొక్క
సూపర్ పవర్ పౌడరు మీ బట్టల సున్నితత్వాన్ని,
మరియు మీ చేతుల మృదుత్వాన్ని కాపాడుతుంది.

మరింత భద్రతకానం

1 కి.గ్రా. రూ. 12.37 (5 న్యూట 00 నం.) చెక్ పౌ డిటర్జెంట్, తెదా చెక్ చేయండి

జలుబు వల్ల ఓ మంచి రోజును పాడవనివ్వకండి

జలుబును పోగొట్టుకోవచ్చు

ముక్కు కారడం, ముక్కు దిబ్బడ, తలభారం, గొంతు నొప్పి, గుండెలో కఫం చేరడం లాంటివన్నీ మీ మంచి రోజుల్ని పాడు చేస్తాయి. అయితే, ఈ లక్షణాలుగల జలుబునుంచి ఉపశమనానికి ఓ మార్గం ఉంది.

జలుబు మందుతో వాటిని ఎదుర్కోండి

ఏ ఇతర జలుబుకో చికిత్స చేసినట్లు జలుబుకి చికిత్సచేస్తే చాలదు. జలుబు లక్షణాలకు లోపైన అన్ని చోట్లా శస్త్ర మార్గంగా పనిచేసే ప్రత్యేక మైన మందే వాడండి.

కోల్డ్రిన్ కేవలం జలుబు కోసమే

మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టే అన్ని జలుబు లక్షణాలనుంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది కోల్డ్రిన్. దీనిలోని ప్రత్యేక మైన ఔషధ పదార్థాలు జలుబు లక్షణాలుగల అన్నిచోట్లా కలిసికట్టుగా పనిచేస్తాయి. పైగా మీ శరీరంలో నిరోధక శక్తిని పెంచే విటమిన్ సి దీనిలో ఉంది. మీకు జలుబు చేస్తే, దానికి ప్రత్యేక మైన జలుబు మందే చేసుకోవడం ఉత్తమం.

కోల్డ్రిన్

జలుబు కనం ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడింది

CASB-64-232 TL

ఆంధ్రసాహిత్యచరిత్ర

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1906

శివలెంక శంభువనాద్

నింపాడకూడ

[1938 1972]

పుక్తవారం : 18-7-'80

రవుదినాలు ౧౦. ఆషాఢ పు. పసి సంపుటము 73 : సంఖ్య 47

ముద్రాదాగన

శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

పోస్టులో ఏడాది చందా రు. 49-40

ఆరు మాసాల చందా రు. 24-10

విడి ప్రతి పేరి 90 పైస్తూ

ఆంధ్రసాహిత్య కార్యాలయము

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 002

విషయాన్ను క్రమబద్ధం

అల్పవిద్యా విద్యుత్ :

'పైలట్ ప్రెస్'లో శ్రీనివాస

కథలు :

శిలలో స్వయం ... 8

స్వర్ణ కన్యలు ... 36

బాక్స్ ముగియాలి

ఇండియన్ స్టైల్ ... 48

సిరియల్ కథలు :

జీవిత గమ్యం ... 14

అనుభూతి-అనుబంధం ... 20

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

ఉత్తరాలు, లోకంపాకడ-5, నివేశకాల

తెలుగువారు-6, ధార్మిక సంహిత-24,

వివాహ-26, పాపము ప్రాంతం-చ

విద్యుచ్ఛక్తి-38, అంశముల పాప

బారం-42, సాహిత్యవిజ్ఞాన-43,

వారసం-47, ధర్మపథం-50,

పాపము-53, పాపదర్శన

నాదానికి-54.

4 ఆంధ్రసాహిత్యచరిత్ర 18-7-80

విజయ విమలాచారి ఆడుకనే మందు
 దును సొహున నిరుడు నంజయగంటి ఆ
 మును ప్రమోదంతోనే మరణించడం చాలా
 దారుణం-దురువజన కోర్కెను దిక్కులేని
 బంధుని చెప్పితి.

మునుగుచిత్తం

27.6.80 తేది వరకు ముఖ్యమంత్రితో నేను
ఒకటి మాత్రమే అభిమాన సంబంధం ప్రతి-
ష్ఠించి జాగ్రత్త అంది. ఇంక ముఖ్యమంత్రి తన ప్రతిభ
పనితీరులకు వారి దుష్ప్రభుత్వంపై, అది ప్రజల
రీపుట్ కాగుంబుడని ఆరోపించి ప్రచారించాడే.
ఈ మధ్యలో ఇలాంటివి ప్రజలకు తెలిసేముఖ్య-
మంత్రిగా ప్రవహిస్తున్నారు. ఇలాంటి దుష్ప్రభు-
త్వాలను ప్రతిఘటించేటటువంటి చర్యలు
అప్పుడే తీసుకోండి. ఏదైనా ప్రతిఘటన, గతంపై

17. 6.80నాటి పత్రికల్లో చనిత ముఖ
చిత్రం ఏమిట బాగాలేదు. ఇంతచుముందు చేసి
సలహానంటి అందమయిన ముఖచిత్రాలు ఇకముందు
కూడా అందించగలరని ఆశిస్తూ వ్రాసాను.

తమ్మిరెడ్డి రాంబాబు, మంకట్ల సత్యవతి,
మజ్జీ, శ్రీను, సూర్యకుమారి, వాగమణి [రేలంగి]

(58 వ పేజీ చూడండి)

18-7-80 అంబేద్కర్ వార్షికం. 5

సంజెయ ఒక కొత్తి వంటమైన
 ఉల్లలాపై కి పడ్డాడు....

కానీ ఉల్లలాగే బిడ్డయ్యమై
 పోయాడు

నాకుద్ర వోల్లణం అంటే భయంలేదు ఆదా'యప్పన్ను అంటే మాత్రం నశ్చే భయం.	నాకుఆదా'యప్ప పన్ను అంటే భయం లేదు అయితే ద్రవోల్లణం అంటే పెద్దభయం అంత
--	---

నాకు ఆహారము
పన్ను అంటి భయం
తేవు అయితే
దేవుని అంటి
పెద్దమరి అంటి
భయం

కానీ ఉల్కలంగే బిడ్డున్నమై
పోయింది

పాతకొమ్మను వారంలా కొమ్మనల్లి
చేరి సమయంబుదే. అదికాక
ఎన్నో కలక పైన పడవులన్ని ఖాళీ

7031

உதயம்

ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಾರದು

ఈ భారం
మోయడం
యిక నావల్ల
కాదు.

అభివృద్ధి చెందు
తున్నదనాలి

COMM-51

దేశ దేశాల్లో తెలుగువారు

మేము ఇంగ్లాండుకు వచ్చి దాదాపు మూడు సంవత్సరాలు కావస్తున్నది. ఇక్కడ తెలుగు వారు చాలామంది ఉన్నారు. మనక్కర్తా ఉత్తరభారతీయులు చాలా విక్రమ. వారికి అనలు "తెలుగు" అన్న పదమే తెలియదు. దక్షిణభారతీయులందరూ ఈమిటను మూర్ఖులైనారని అంటారు. మన దేశపు వాళ్ళకి "తెలుగు" తెలియదంటే కాస్త బాగా ఉంటుంది ఇక్కడ మన వాళ్ళకి!

అండర్టోన్ "సాత్ హత", "బర్మింగ్ హామ్", "తెన్టర్", "బాటన్" లో చాలా మంది ఇండియన్ స్థిరనివాసకర్తలున్నాడు. కనబడతారు. సాత్ హతను, బర్మింగ్ హామ్ ను ఇంగ్లీషు వాళ్ళు అవ్వడవ్వడు "ఇండియా" అంటుంటారు. అసలు ఇక్కడ అంగ్లీషు వాళ్ళే ఇండియాకు వచ్చారా! అన్న అంటుంటారు. ఇండియన్ చాలా మంది ఉన్నా

కూడా "తెలుగు వారు" చాలా తక్కువగా కనబడతారు. మొదటనే తెలుగు వారు కనిపిస్తే చాలా, చింతనంతోషంగా ఉండేది. ఇప్పుడు చాలామంది తెలుగువారు పరిచయం కావటం వలన అవ్వడవ్వడు ఇండియాలో ఉన్నారా? అన్న భ్రాంతి కలుగుతుంది!

మేము ఉండే ఈ "బాటన్" లో నూత్న కలిపి నాలుగు కుటుంబాల తెలుగు వారున్నారు. మేమందరం దాదాపు వారానికి మూడు, నాలుగుసార్లు కలుసుకుంటాం.

అందరం చాలా స్నేహంగా ఉంటుంటాం. మేము ఇక్కడికి వచ్చిన క్రొత్తలో "కోతెన్టర్" అనే చోట ఉండేవాళ్ళం. ఇక్కడున్న షిప్ రోజులా తెలుగువారికోసం పరిచయం. తర్వాత "లింకన్" అనే ఊరికి వచ్చిన తర్వాత దాదాపు ఆరు కుటుంబాల తెలుగువాళ్ళు కలిశారు. అంతనుండి తెలుగు వాళ్ళు అలా ఒకే చోట ఉండడం చాలా అరుదు. చిన్నసైతా ఆంగ్లవదేళ్ల ఉండనిపించింది. (పతి పండుగా అందరం కలిసి చేసుకునేవాళ్ళం తరుచుగా 'పిక్నిక్' (శని, ఆదివారాలు) తప్పని పరిగి కలుసుకునే వాళ్ళం.

చింతమండు, మిరపకాయలు సంతం

ఇక్కడ మన తెలుగు భోజనానికి లోటేమీ లేదు. ఈ బాటన్, బర్మింగ్ హామ్, తెన్టర్, సాత్ హత, స్కంథార్, షెడ్ ఫోర్ లాంటి చోట్ల ఇండియన్ షిపులు కోకొలలలుగా ఉన్నాయి. ఏ కాంతోనయినా అప్పిరకాల మారగ గాలు, చిలతపండు, బెల్లం, ఎర్రడు మిరపకాయలు, అప్పిరకా, పప్పులు, పిండ్లు, అన్నదాలు, వడయాలు, ఊరిగ యెల, ఇడ్లీ, సాంబార్, దోసెల్లాంటి ఇన్ స్టిట్యూట్ మిక్సలు ఇంకా చాలా దొరుకుతాయి. చీరల షిపులు కూడా చాలా ఉన్నాయి. అసరికన్ బార్బెల్ లాంటి రకరకాల చీరల, అప్పిరకాల పట్టు చీరలు దొరుకుతాయి. కానీ కాటన్ చీరలు మాత్రం చాలా తక్కువ చీరల షిపులోనే స్త్రీలు సామాన్య కూడా అమ్ముతారు. ఇడ్లీ, సాతబా దొరుకుతాయి.

ఇండియన్ షిపులు థైపి చోట్ల "కాంటి వెంటర్" సొర్రు అని వుంటాయి. ఆ షిపుల్లో పప్పులు, పిండ్లు, చింతమండు, పచ్చిమిరపకాయలు. మసాలా సామాన్య దొరుకుతాయి!

ఇంగ్లీష్ షిపుల్లో కూడా బిర్యూరి, "లెంటు" అనే వీరపన్న, వంకాయలు, అల్లం, వెల్లుల్లి దొరుకుతాయి.

చాలాచోట్ల ఇండియన్ రెస్టారెంట్లు ఉంటాయి. కానీ, వాటిల్లో పూరీ, చపాతీ, పైడెరెస్, పకోడీ స్వల్పమైనవి ఇడ్లీ, దోసె దొరకవు. ఇంగ్లీషువాళ్ళు చాలామంది ఈ రెస్టారెంట్ లో కనిపిస్తారు.

ఇక్కడ దాదాపు తెలుగు వారందరూ వ్యతిక, ప్రభలాంటి వారవ్యతికల, తెలుగు

ఇంగ్లాండులో తెలుగువారు

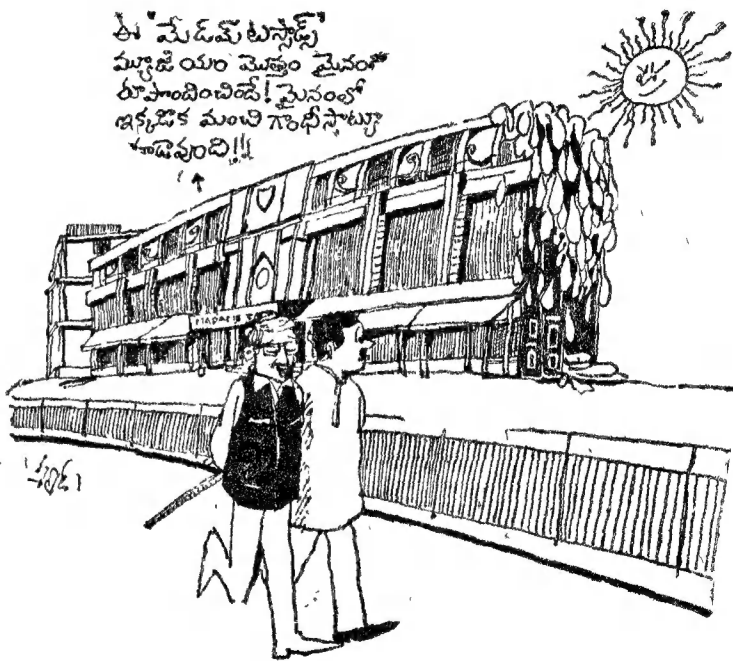
పున్నకాలు తెప్పిస్తున్నారు. కానీ, వారి
వితికే మాత్రం ఒకటి, రెండు వారాలు
అంతంగా మాకు చేరుతాయి !

మన సినిమాలు కూడా !

ప్రతి ఆదివారం హిందీ సినిమాలు
అక్కడి థియేటర్లలో చూడొచ్చు. ఒక
టికెట్ కు రెండు సినిమాలు. అదీగక
“సినిమో ఓన్లీ” అని పుంటాయి. అవి అద్దెకి
మంటారు ! వాళ్ళే మనకి మన సినిమా
తెచ్చి మన టి.వి.లో నేస్తుంటారు.
అయితే అక్కడి తెలుగు వాళ్ళందరం పోయే
సెట్టి పోలేవారే నుండి తెలుగు సినిమాలు
తెప్పించుకొని చూస్తుంటాం. అన్నీ పాతవి
అనుకోండి ! అయితే ఇంగ్లాండులో తెలుగు
సినిమా చూస్తున్నామంటే అదొక చెప్ప
రాని విశ్రమైన అనుభూతి !

ఇంగ్లీషు వాళ్ళు కొంతమంది ఇండియా
అంటే అభిమాన పడ్డారు. ముఖ్యంగా
కదిలిస్తే వాళ్ళు ఇండియాలో ఉన్నప్పుటి
విషయాల్ని కథలుగా చెప్పారు. ‘హైదరా
బాద్, సికింద్రాబాద్, మద్రాస్’ వాళ్ళకు
బాగా తెలుసు. వీళ్ళకు మన ‘గంధీ’ అంటే
చాలా గౌరవం. అందరిలోని “శ్రీశ్రీ”
బుక్స్ లో “గంధీ” మైనం చిత్రం
జీవకళ ఉట్టిపడుతూ మారుమరి వాళ్ళ
మృత్యువుంది.

అక్కడ సాంఘిక జీవనం చాలా సుఖం
తంగా ఉంటుంది. ఏ నమస్కరణ వచ్చినా
“సావర్ నెక్యూరిటీ” వాళ్ళ నమస్కరణ
చేస్తారు. ప్రతి నిరుద్యోగికి వారానికి 30
రొండ్లు చొప్పున ఇస్తారు. పిల్లలున్న

వారికి. వారానికి వాళ్ళకు రొండ్లు ఒక పిల్ల
వాడికి చొప్పున ఒక డబ్బు తిరిగి వాళ్ళకు
ఇస్తారు. పోస్టాఫీసులో “వైల్డ్ బెస్ట్”
బుక్ లో సైన్ చేసి ఒక డబ్బు తీసుకోవాలి.
అక్కడ బిచ్చగాళ్ళు అనేకు ఉండరనే చెప్పాలి.
కానీ అందరిలో “అండర్ గ్రౌండ్”
స్టేషన్ లో మాట్లాడుతూ వేసుకుని
గిటాల్ వాయింతుకుంటూ స్ట్రెలిష్ గా
అడుక్కంటూంటారు అక్కడక్కడ.

అక్కడ “అకియా వాసులు” ఏళ్ళు
వగా ఉన్న చోటల్లా అడల్ట్ విద్యకేషన్

ఉంటుంది. ఇంగ్లీషు రానివాళ్ళకు వారానికి
మూడు రోజులు, రోజుకు రెండు వ్యవ
గంటలు ఇంగ్లీషు నేర్పుతారు. అయితే ఈ
క్లాసులకు జీతం ఇవ్వట్లేనని నిశ్చయం.

అక్కడ యెచ్చి పోకర్లు వ్యా కూడా
చాలామంది తెలుగువాళ్ళు అక్కడే స్థిరపడా
అంటే ఇష్టపడరు. విద్యదేవుడు ఇండి
యాకు పోయా అప్పట్నుంటారు !

- హేమ బాబు, యు.కె]

కాన్సర్ వ్యాధి కుదురుతుందా ?

కొలీనా రెండు లక్షల మంది
కాన్సర్ రోగులకు వ్యాధి నయం చేయ
బడి ట్రాన్స్ ఫర్మర్ మాస్కోలోని ప్రతి
శాస్త్ర వేదికాధికారికం డైరెక్టరు
బోరిస్ పీటర్సన్ చెప్పారు ఈ
కాన్సర్ వ్యాధి అనేక రకాలలో

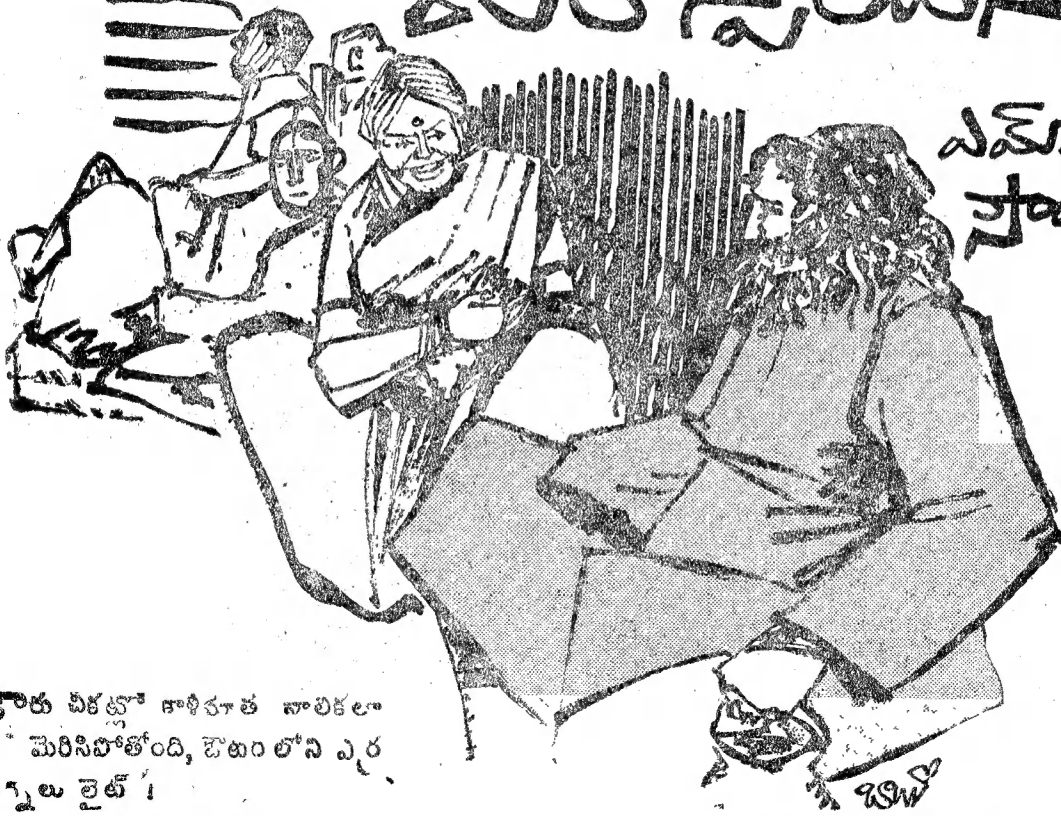
పుండని ఆయన అన్నారు. అదిలోనే
జబ్బును కనుగొనడం, మూతనవికల్ప
విధతులను అనుసరించడం, సమర్థ
నంతమైన మందులను వాడడం వల్ల
ఈ వ్యాధి నివారణ సాధ్యమని ఆయన

చెప్పారు. ఈ మీదట కాన్సర్ జబ్బు
నయం కానిదిగా పుండదన్నారు.
అయితే ఈ వ్యాధిని పూర్తిగా అదిగ
మించేందుకు సమస్త ప్రపంచంలోని
ప్రతి శాస్త్రవేత్తలు కలిసి కృషిచేయ
డం అవసరమని ఆయన అన్నారు.

శిల్పస్వందన

ఎమ్.డి.
సాంబశివ

క్రొత్త చీకట్లో కాశీరాత నాలికలూ
మెరిసిపోతోంది, బెటం లోని ఎర్ర
సిగ్నలు లైట్ !

అంత వరకు నరుకులు వరుగులతో
వచ్చిన హొం. క్స్, సెస్, ఎవరె సెక్స్ ము
మాసి, ఫిరి అరటవ మాసివ లేక
దూ.ల వొక్కచరి భయవల్ల అరచి,
వికట వొక్కవల్ల అగిపోయింది !

పాత సమానులతో కిక్కిరిసిపోయి కిట
కిటలాడ తున్న పాడగిరి... వుంది, చివరి
జరిగితే కంపార్ట్మెంట్ !

రైలు పెద్దతనం లో అగటలతో,
అంతవరకు జోగుతున్నట్లు నిద్రపట్టున్న
జోగులు, తను చేయవలసిన పని మరోసారి
గుర్తుచేసుకున్నాడు ! -

“చివరివరకూ లేనంత రద్దీ గా వుంది -
కంపార్ట్మెంట్ ! నాది మోసే నందుకూడా
లేదు... ఇక వానిని సానుకూలమయ్యే
చిత్కేడ !? ఇంట్లోకి యీ బండిలో ...
... ఆరే లేనట్టే !” అనుకున్నాడు జోగులు
విక్ర్యాసా హతంగా విరాళి ... నిన్నుత్తవ,
వెనకలతో అవసామైనాడగ.

జోగుల్ని చూస్తే తిరగా అనుమా
నించరు !

మరలు పెద్దనిల వు చొప్పు, చివరి

గడ్డం, మెడ్డకిందకు ప్రోదే కుదలు,
అసాదమన్నం కాశాయాలు, చేతిలో కమం
దలంకో నూనడుల దృష్టిని అకర్షించ
టానికే “జై! కృష్ణ వరమాత్మ ! ... జై
... కృష్ణ వరమాత్మ !” అం. అంటాడు.

దీనికి తోడు మోచేతి వరకూ నిరిగిన
కడి నేయి కడుపుతూ దీనంగా, జాలిగా,
వ్యాదయం ద్రవించేట్టు “జై కృష్ణ వర
మాత్మ ! జై కృష్ణ వరమాత్మ !”
అంటూ దానం అడుగుతాడు.

సాధువని, పైగా అవిటి వాడని చాలా
మంది తమకు తోచింది అతని కమండలంతో
వడకేటాడు.

ఆ రోజు జోగులు రైలు సెట్టెలో
విక్కటానికి విక్కడ ప్రయత్నించినా -
యోగిల్లా ముసిరి వున్న కంపార్ట్మెంట్
లోకి దివరూ విక్కనిన్న శదు !

“రోహిత్యే నందే లేదు ! ఇంకా
మళ్ళెక్కి అడక్కునేదొక్క ?” - అని
కొందరింటే. “టెక్కెట్టు వున్నావుకే గతి
లేదు ! ఇక బైరాగి విక్కేనెక్కడ ?” అని
కొందరు వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.

అలాంటి చీదరిల్లు, చిల్కారాల
జోగులుకు అంపాటే !

అ గు.లే అలాంటి మమమల మద్యే
నూటికీ కోటికీ, గంజాయి వంటో తులసి
మొక్కలా - “సానం అనిటి సాధువు !
విట్లాగో కానీ, వైలమిన్వండి !” అనే
పుణ్యక్షులూ వుంటారు.

ఆ రోజు జోగులు సరిస్థితి అలా గే
అవ్వంది !

మొదట - దడికట్టి నట్టు బట్టలన్నా
వర్కట్ చేస్తున్నట్టు తలుపు పెక్కన
వేలాడుతున్న అనం జోగుల్ని చూసి జాలి
వడలేదు.

ఇక ఆపూట తను ఆ బ్రయను విక్కే
చీలే లేదు అనుకుంటున్న జోగుల మీద జాలి
పక్క ముసలి ముత్తయిదుపు, దాదాపు
అందరితో పోట్లాడ్కోదరిని నెట్టి, మరి
కొందరిని కనుదుకుని, “అనిటి సాధువుని
రావివ్వండి వావా !” అంటూ చేరుకొనిచ్చి
లోపలికి వచ్చే వీలు కల్పించింది.

“దండంమ్మా ! ఈ వేళ నువ్వు పుణ్యం
గట్టుకోకపోతే...” అంటూ జోగులు తన

••• మారు స్వస్తిక్ బాధ...మరి విప్లవీకి స్వస్తిక్ బాధ

డా॥ పి.వి.కె. రావు B. A.,

బి.టెచనివాన్, ఇన్స్ట్రక్టర్, పెక్సెన్సిస్టెన్స్, వివాహము వంటక వేయ వనవరం లేదు. వాస్తవమేగాం, వరముల బల హిసత, శిష్ట స్కలనములకు ఆయుర్వేద విశిష్ట, హిష్ట ద్వారా విశిష్ట కలదు రావూన్ కీనిక్,

డా. వి. రాజ్, తెనాలి.

ఫోన్ : 700 - 1010

సినిమా తెలుగు

నేటిమేటి సినిమాలకు శ్రీదేవి, సుజాత, జయ సుధ, జయ ప్రదత్త, సోనమ్, కావాలంటే రిమా. జేవలం ఒకేసారి కావాలంటే రూపొందవ్వర. పాత కొత్త సినిమాల, దర్శకుల రచయితల, నిర్మాణసంస్థల అభిరుచి, హిట్ నెంబర్స్ గలవునీ కలకాలం పేర్లైనా కళ్ళకింది ఆగ్రహము మనలందరూ చేయండి.

వై. కె. మూర్తి,

దాసరి నారి సిద్ది విజయవాడ 2

Suvarna

ఫోన్ 76369

మికో-మిక్స్

మీ వద్ద వుంటే మరో హిందూయాన్ని మీరు పొందివున్నట్లే

original

ఆడియోవిజన్

ప్రకాశం రాజ్ విజయవాడ 2

శిలతో స్పందన

కృతజ్ఞులై తెలుపుకున్నాడు. తనను తోవరికి రప్పించిన మనలి ముత్యమిదువు ముఖం చూశాడు. జోగులు.

విరటి కుంకుమ బొట్టుతో, నెరపిన తెల్లటి తంతు, తెల్లటి బద్దరు వీరె రవికతో ఒక పెద్ద బ్రంకు పెట్టె ఒక మూలగా పెట్టుకుని "విక్కడికెళ్ళాలి బాబూ!" అంది, అస్సాయతనట్టి పడేట్లు.

ఆ మనలమ్మ మున్నానే, మా అమ్మ బ్రతికంటే అప్పుం యిలాగే వుండేది... కాబోలు! అనుకున్నాడు జోగు.

ఆ మాటల్లో దింత ఆత్మీయత, దింత అస్సాయత, ఎంత ఆర్థిక!

ఆ వంకరింపులో దింత చల్లదనం! దింత లాలింపు! ఏదో యాత్రికంగా జోగులు సమాధానం చెప్పాడు!

మిదుకో మొగటిసారి జీవితంలో తను అబద్ధం చెబుతున్నట్లు జోగులు, నెరమ్మ డిలా గాధనాడడు!

అలవాటు పడ్డ అతని కళ్ళు, అతని పని విక్కడ సామకూల ముపుతుందోనని వెదు కుతూ మున్నామే!

ఇంతలో మనలి ముత్యమిదువు కూర్చో బాబూ! నీ తల్లిలాంటిదాన్ని! అంటూ తను జరిగి జోగులికి కూర్చునే స్థితిమిచ్చింది, బ్రంకు పెట్టె మీద.

జోగులు, ఆ మనలమ్మ ప్రక్కనే, అమె పెద్ద బ్రంకు పెట్టె మీదే ఇబ్బందిగా నర్దుకుని కూర్చున్నాడు.

క్రమేపీ యిద్దరి మధ్యా సంభాషణ ప్రారంభమయింది.

"సానం... కాలా చెయ్యా నరిగ వుంటేనే యారోజల్లో గడవటం అంతంత మాత్రం! ఏలా జరిగింది బాబూ?" అడి గింది మునలమ్మ జోగులు కుంటి చేతిని ఉడ్డేశించి.

ఇలాంటి ప్రశ్న యీ పదివన్నెలలో చాలా మంది అడిగారు! వాళ్ళ సానుభూతి కోసం... అందమైన అబద్ధాలు, చిరువలు వలవలు చెప్పి అనేక విధాలుగా - అడిగిన వాళ్ళ సానుభూతి లభించేట్లుగా కల్పనీకల్ప పెట్టె కంటూ చెప్పేవాడు, జోగుడు.

కానీ మొదటి సారి - ఆ మనలి ముత్య మిదువుకు నిజం చెబుదామనిపించింది జోగులు కు!

కానీ... ఆ... నిజం... ఆ నిజం... ఏలా చెబుతాడు...!! నిజం... శిలీపే... ఆ నిజం... తెలిస్తే...!

అవుట్... జోగులు పేరు... జోగ రావు! ఇంట్లో అరిగి చిన్న వయసుగానే మిలిటరీలో చేరాడు జోగరావు.

డెప్యూట్ మిలిటరీకంటోన్ మెంట్ లో వుండే జోగరావుకు మొదట్లో మిలిటరీ క్రమ శిక్షణ, అలవాటు, నియమాలు కష్టంగా వున్నా - క్రమేపీ అలవాటు పడిపోయాడు. మిలిటరీలో వున్నట్లు అతను ఏ రోజూ తల్లి దండ్రులకు కనీసం ఉత్తరం కూడా వ్రాయ లేదు. మెల్లిగా బ్రక్ డ్రైవింగ్ నేర్చుకుని, మింఖరి స్ట్రీట్ లకు నంబంధించిన బ్రక్ లను నడిపే పనిని అలవాటు చేసుకున్నాడు.

ఇలా విశ్వకల్యాణం పబ్లికేషన్ లోగా జీవితం సాగే సాగితే ఏలా ఉండేదో... అక్కర్లేకున్నా పులి మీద పులటలా లడక్ ప్రాంతంలో చైనా సేనలు భారతభూభాగం మీదకు వచ్చి పడితున్నట్లు వార్తలు అంద సాగాయి.

అంతవరకూ దింత ప్రభాతంగా వున్న డెప్యూట్ ప్రాంతంలో కలవరం బయలు దేరింది!

విక్కడ చూసేనాయుధవారల్! ఏరోల విర్రా యుద్ధానికి నంబంధించిన చర్చల! కొందరు పైకి ధైర్యవహనాలు వల్లిస్తున్నా విక్కున మంచిముఖాల్లో భయం పుష్పించి కనిపిస్తోంది.

'ఒక మన జటాలయస్కో అడక్ ప్రాంతానికి బయలుదేరమని వార్తలు రావచ్చు త్వరలో!' ఒక మేజరు మరో మేజరుతో మిలిటరీ స్ట్రీట్ లో అనుకుంటుండగా విన్నాడు జోగరావు.

జోగరావు ఆ గాయకంగా ఒక సుదే దార్ విలక్కడికి! అడిగాడు 'యుద్ధం గానికి ... నా బోటి బ్రక్ డ్రైవింగ్ వెళ్ళ వలసి వుంటుందా - సాబ్? అని.

"అరీకి అహరం సంఘా నకాలలో అందజేయటానికి అంబరికంటే ముందుగా యుద్ధ ప్రాంతానికి చేరవ్వండి మీరే?" చెప్పాడు మేజర్ నవ్వుతూ.

ఆ నవ్వులో ముఖం దిండుకన్ జోగ రావుకు చాలా భయంకరంగా, వికృతంగా కనిపించింది.

అ వ్యక్తి... దిన్నో అర్థాలు... "ఓరి సిరికివాడా!" అనే వెక్కిరింపు ధ్వనించాయి జోగరావు.

యుద్ధ రంగానికి వెళ్ళటమంటే మృత్యు ముఖంలోకి వెళ్ళటమే!

"పెళ్ళి పెటాకులు కాలేదు. జీవితంలో అనుభవించింది... అవదించింది ఏం తెలుసు! అయితే అన్నదే నేను మృత్యు ముఖంలోకి సోవటమా? అన్నదే నాకు స్వాభావిక వింతటమా?" అనుకున్నాడు జోగరావు బాధగా.

ఆ క్షణం నుంచే అతనికి మిలటరీ అర్థాన్ని మిలటరీ జీవితమన్నాడాయన! ఏ క్షణం యుద్ధ ప్రాంతానికి బయలుదేరనునది వరకు మానం వస్తుందోనన్న దిగులు పట్టుకుంది!

"అసలు శత్రు విమానాలు పైనుంచి బాంబులు నేసేది యుద్ధరంగానికి ఆరేడే సదర్బాలు సంఘటా చేసే- తారీఖుదే- బ్రకెంట్ చేసే!" అన్నమాట గుర్తు చేసుకుంటేనే గుండెల్లో గుబులుపుట్టి వశంతా చెరుటలు పడతుంది జోగరావుకి.

అనుకున్నట్లుగానే జోగరావుకి మిలటరీ బ్రక్కలో సాంపాడి ఉబ్బాబులేమీకాని బయలుదేరి అడక్ ప్రాంతానికి చేరమని అర్పిస్తున్నాడు.

అంతే! జోగరావు పై ప్రాజాబు పైనే పోయాను. బ్రకెంట్ బయలుదేరు తూనే జోగరావు తను చేయవలసినదేమిటో విర్లయించుకున్నాడు.

రాత్రి డెసరాడూన్ నుంచి బ్రకెంట్ బయలుదేరగానే అనంత పాటు ఉండేసుబేసర్ సింగ్ కు చెప్పాడు "భయ్యో! రాత్రివెన్నెండు వరకు చేసు డ్రైన్ చేస్తాను... బ్రకెంట్! అంతవరకు మధ్య నిద్రపో...!! తరువాత... నిద్రపోవటం నా వంతు... డ్రైవింగ్ నీ వంతు!" అంటూ.

బ్రకెంట్ కొంత దూరం పోయి డ్రైన్ హాన్ పూరు బయటకు వస్తూండగా ఎవరో "అవండి... బ్రకెంట్... అవండి!" అంటున్నట్లు చెయ్యి వూపుతూ బ్రకెంట్ అపించాడు.

"సిగ్నల్ కోడ్ క్యాంప్ కి రిపోర్ట్ చేయాలి! నేమా మీ బ్రకెంట్ వస్తాను!" అన్నాడు మనిషి, హిందీలో.

చెకబోయిన తీగ కాలికి తగిలితల్లని పించింది జోగరావు.

"అయిదే! అయిదే!" అంటూ అర్థాన్ని యంగా అవ్వించి, కేబిన్ లో అనంత వక్రమే కూర్చోబెట్టుకున్నాడు జోగరావు. మాటల సందర్భంలో అతనూ ఆ యుద్ధం చే తెలిసింది. ఇద్దరూ సంతోషంగా మాతృ భాషలో మాట్లాడుకున్నారు.

"ఈ యేడే ఇంకో నెలలో రిటైర్ అయ్యేవాణ్ణి...!! తమాషాగా యుద్ధం వచ్చింది! మాతృదేశ సరంజాం కోసం యుద్ధ రంగంలో పోరాటం సాగించటం కంటే సంతోషదాయకమైన పని ఏమంటుంది ఒక సిపాయికి?" అన్నాడతను గర్వంగా.

ఆ మాటలంటున్నప్పుడు అతనిమాటల్లో ధ్వనించిన ఆత్మ విశ్వాసం, విస్వాసానికి అతని కున్న కృతజ్ఞతా భావం, అతని ధ్యేయం జోగరావుని విచలించి, చేపినయ్యింది!

"ఇంత నుంచి మనిషిని... తను... స్వర్గంలో...!!" అనుకున్నాడు జోగరావు బాధగా.

వివరికి స్వర్గమే జయించింది! మాటల మధ్యలో జోగరావు ఆ వ్యక్తి పేరు విశ్వమని తెలుసుకున్నాడు. అతనికి గంజాయి కలిపి తను తాగటానికి చుట్టుకున్న చుట్ట ముక్క ఇచ్చాడు. ఇద్దరూ పిచ్చాపాటి చాలా ప్రార్థనతోనే వరకూ మాట్లాడుకున్నారు.

విశ్వం విస్తరుడు నిద్రలోకి జారుకున్నాడో గురక వినిపించడంతో మెల్లగా జోగరావు తన కార్యక్రమంలోకి దిగాడు.

మొదటి అతని చొక్కాకి భుజంమీద వుండే బ్రాడీ వంటరు మెల్లిగా తీసి తన భుజానికి తగిలించుకొని, తననెంబరు అతనికి తగిలించాడు.

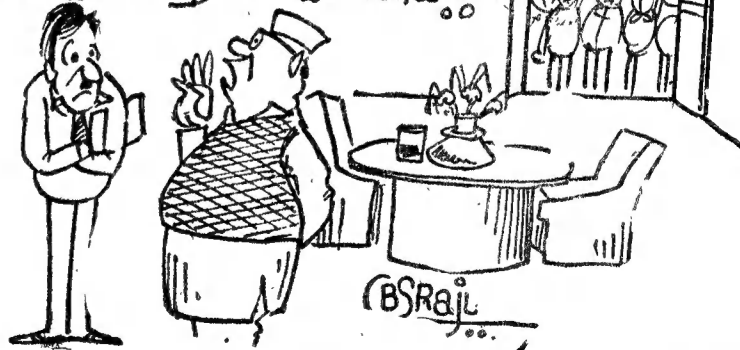
దిమ్మగా వున్న దిబ్బమీదికి బ్రకెంట్ దిక్కి దిగుతుండగా, బ్రకెంట్ సరాసరి వెళ్లి లోతుగా వున్న లోయలో నడేట్టుగా స్పీరింగ్ చొక్కా ఆ మాత్రం బయటికి దూకాడు, జోగరావు. అయితే అతను దూరదృష్ట వశాత్తు అతను మూటలా పెద్ద బండరాయి మీద పడడంతో, అతని కడిచెయ్యి కొంత భాగం విరిగిపోయింది. అంత బాధ తోనూ- విశ్వం తన బదులుగా చనిపోవటం అతనికెంతో ఊరట కలిగించింది. తరువాత తను చేసిన సరాన్ని కప్పివుచ్చటానికి తను జోగులుగా సాధుత్వ రూపంలో కొత్త అవతార మెత్తవలసి వచ్చింది, జోగరావు.

వజ్రం పోయిన కడిచెయ్యి మోచేతి వరకు తీసివేయటంతో జోగులెలాగో కత్తి బ్రలికాడు.

ఆ తరువాతే అతని బ్రతుకు దుర్భర మైంది. కడిచెయ్యి లేకపోవడంతో అతను ఏమీ చేయలేక తనపాట్లు తనపోతుకోలేదని అర్థం చేసుకున్నాడు. చివరికి మరోనూర్ అ లేక ఇలా సాధువులా కైఫీలో భిక్షువన ప్రారంభించాడు.

అన్నదే తెలుసుకున్నాడు, అలానాపాడిని చివరిసారిగా అనుభవంగా అతనికి అడ్డం వేయటానికి తప్ప సర- అకి సరిపోదని.

ఎలా మధ్యాంతరంగా మంజునీళ్లు గాలిని గాఢవలు చేస్తుంటే ఎలా చుట్టేదో??? గాలి అన్నో "బొంబు టాట్ లు" పొర్లుట చేస్తూ సుఖం కోమను!!

తనది మెల్లిగ తనవాని తనవాని ప్రదర్శించటం ప్రారంభించాడు.

అతని కలా నైపుణ్య ప్రదర్శనకి రెండు వందల రైలు పట్టెలు - ధౌత్యం వాటిలో... రైల్లు పట్టెలు... జోగులు సాధువు దున్నుల్లో - ప్రియంబర ధారిగా పుండలంతో అతని నని నల్ల రు మీ ద మండల జోరుగా సాగిపోతోంది.

మొదట్లో ఒకటి రెండుసార్లు జోగులు అలవాటులేక, పనిలో మెళకువల తెలియక వెళ్లుటాడారు. అయితే పోలీసులతో తలపడి పడటంతో తేను వివరంగా మేజిస్ట్రేట్ ను సంతోషం పెళ్లలేదు. పోలీసుల భాగం పోలీసులకు యిచ్చే ఏర్పాటు చేసుకోవటంతో అతను ద్విత్వయాత్ర ప్రారంభించాడు.

* * *

ముసలి ముత్తయిదువ - "ఏలా జరిగింది బాబూ?" అంటూ జోగుల్ని అడిగిన ప్రశ్నకు, చమాధారం చెప్పక పోవటం... ముసలమ్మ కాస్తేవు మౌనంగా నడిచి, విడిచి కువ్వకమించింది.

చూచి గాస్తేవంటి జోగులు దుబాసి లో అప్పి పసిపాపలా, విడిచికి జారు జుంది ముసలమ్మ.

"ముసలమ్మయినా... ముత్తయిదువే ! చనువు తాడుకు... దరితీయబడ్డ శివాల్మ ప్రేమగుడువుయే... మంగళనూత్రాల! చాలా రోజుల తరువాత మధ్య యోగం!" అని అనంతరం జోగులు అనుకుంటుండ గానే రైల్లు ఆరొంది.

అంతా గారు చీకటి... పాపంలా అలుసు గాంది. షణం కోసమే నిదురుమానున్న జోగులు కరవులా తనవని ముగించుకని శ్మశానంగా బయ్యి వెళ్లుకుంటూ తలుపు వైపున నడిచాడు.

అప్పుడే ఏదో స్పేషను నచ్చినట్లుంది. రైలు ఆగింది. పాట్ పారం చిన్నది కావ టంతో రైలు నగభాగం స్పేషనుకు దూరం గానే వుండిపోయింది.

విచ్చేవాళ్ళ కంకారు కంకారుగా విక్క దోతుంటే - దిగేవాళ్ళ అంతకంటే కంకారుగా దిగే ప్రయత్నం ప్రారంభించారు.

ఆ ప్రస్తుతి ఫర్ విక్టి స్పెన్స్ లో - ఒంటి నేల బలం చాలక చేతి పట్టుబారి క్రింద పడ్డాడు జోగులు.

అంతే! ఆ చీకట్లో అందరూ అతనిమీద

శిలలో స్పందన

నుంచే నడిచాడు. ఆ బాధను తాళలేక "అమ్మా!" అంటూ గావుకేక పెట్టి వచ్చిపో కోర్కయ్యాడు జోగులు.

స్పృహ నష్టాక నూస్తే జోగులు రైలు పట్టెలో నున్నాడు. అతని వెక్కనే అతని తల నిమిరుతూ ఆ వ్యర్థ సూత్ర యదువు కూర్చోని వుంది.

జోగులుకి, ఒక్కసారి వెన్నమీద చరని నట్టుయ్యింది.

"ఒక్క షణం అలస్యమై వుంటే... ఆ చీకట్లో పచ్చి జనం నిన్ను తొక్కి చంపేసి వుండేవాళ్ళ బాబూ!" అంది ముసలమ్మ బాధగా.

జోగులు గుండె వివరం పట్టి పొడిచి బుచ్చింది

గేయాలు నంపేవారు నాటితో తపోలా గార్లు జరి పరవలసే వుంటుంది. గేయాలు తిప్పి నంప బడవు. గేయాలు, కవితలు సాధ్యమైనంత క్లుప్తంగా వుండటం నుంచేది - నం.

"ఈ... ప్రాణం త... ఈ... నేను... అవకారం తం పెట్టింది!" అనుకు న్నాడు జోగులు బాధగా.

"అమ్మా! నువ్వెక్కడికి వెళ్ళావు?" అడిగాడు జోగులు అంత బాధగానూ తెలి కూర్చుంటూ. అలా కూర్చుంటుండగా అల మీర వెయ్యి పట్టెలు పోయి వెన్నున్నట్లుని పించింది. తల తడుముకు నూతాడు. తంకు కట్టుకట్టి వుంది చిదో గుడ్డ పీలికలో.

"పాపం! యీ తలకట్టు యీ ముస లమ్మే కట్టి వుంటుంది?" అనుకున్నాడు జోగులు మళ్ళి.

"ఏక్కడికి వెళ్ళాలమ్మా?" జోగుల మళ్ళి అడిగాడు.

"డ్రెస్ హౌస్ కి బాబూ!" చెప్పింది ముసలమ్మ.

"డ్రెస్ హౌస్ కి... ఇక్కడికి చాలా దూరమనుకుంటూ... అక్కడే ప రై వా ఉన్నారామ్మా?" అడిగాడు జోగులు కుతూహలంగా.

"వుచ్చారు బాబూ! మా ఆయన!"

"ఆయన... ఏం చేస్తుంటారు?"

"ఆయన బ్రతికి వుండగా.. చిలిబిరిలో

పని చేస్తుండేవారు!"

"అంతే ఆయన...?"

"ఇప్పుడు లేడు బాబూ! ఆయన వైవా యుద్ధకాలం పాపపోయాడు!"

"వైవా యుద్ధకాలంలో పా... ఆయన పేరు?"

"విశ్వం!"

"విశ్వమా... విశ్వం!... విశ్వం!"

గొంతు గద్గడికనవతుండగా జోగులు, ఆ పేర... రెండు ఘూడు 'చిల్ల' తడ బడతూ ఉచ్చరించాడు.

"ఏకు తెలుసా బాబూ?" అడిగింది ముసలమ్మ అతురతతో

జోగులు మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"మా ఆయన ఏక్కడ చనిపోగాడో కావీ... అలా యుద్ధంలో చనిపోయిన స్త్రీ వి కుల స్మృతి చిహ్నంగా డ్రెస్ హౌస్ లో వొక మూలం నిర్మించింది ప్రభుత్వం! అక్కడ... యుద్ధకాలంలో అమరులైన వీర స్త్రీ వికలకు రివెల్విక్ రోజు శ్రద్ధాంజలి మంటన్నా వున్న గుచ్చాలు పెడతారు స్త్రీ వికాధికారులు! వెన... రాలంటే విందతో స్త్రీలు అక్కడకు వెళ్ళి పూలురల్లి నమ్రుంటాను! యుద్ధంలో చనిపోయినవాళ్ళు అమర వీరలొకాంటే! అలా అమరుడైన వాడర్న స్మృతి చిహ్నంగా వాడర్న వాడెడలో కట్టిన తాళి బొమ్మ వేను తీసేయలేదు బాబూ! రాల... ఏంరలో స్త్రీల మాంసాల్లాన్ని తుడిచిపెట్టిన స్త్రీలు గొండగంటిద శివో నేను మునుంగిగానే పోవాలని యాల్ వున్నాను! వైదవ్యం శరదానిశేగని, నామకి గారుగా బాబూ!" అంది ముసలమ్మ ఉద్యోగంతో.

అమాటలంటుండగా పని కళ్ళల్లో నిల్చుబొగా, గొంతు గద్గడికనవస్తుంది.

జోగులు విచిత్రమయ్యాడు.

అతివికల్పముందు నల్లటి చీకటి వ్యాపించినట్లుంది. అలగ్ననంతరిగినట్లు... అను పాతాళానికి దిగిపోతున్నట్లు అని పించి, దిగ్గు నలేది "అమ్మా... ఇద్దిగో యిది తీసుకో!" అంటూండగా పెట్టెలో రైల్లు ఆరిపోయాయి.

"ఏమిటి కాదిది!" అని ముసలమ్మ అంటుండగా జోగులు చరిగెత్తుతున్న రైల్వే మంచి క్రిందికి దూకాడు.

ఎందు కంత
నాకోసం శ్రమ తీసికొని
యిప్పుడు ఫిల్టర్ కాఫీ
తయారుచేశావు?

అదేంకాదు...
ఇదీ రికోరి
ఇన్స్టెంట్

రికోరి ఇన్స్టెంట్®

ఇది ఫిల్టర్
కాఫీ వలెనే యెంతా
రుచిగా ఉంటుంది కాబట్టి
తేడాచెప్పడం చాలాకష్టం.

నెన్ కపే ఉత్పత్తిదార్లనుండి ప్రపంచమంతటా కాఫీ శ్రేష్టత తెలిసినవారు

SAA/FSL/R/1135

ప్రేమకవచం

జేమవయలగుంట్ల వరలక్ష్మిదేవి

(గత సంచిక తరువాయి)

“బాస్కర్! ఇలాగ నీతో మాట్లాడాలి,” విశ్వనాథం పిలిచిన గంతుకూ గదిలోకి వెళ్ళాడు. జగదాంబ కోపంగా చూసింది. విమలమ్మ విరక్తిగా చూసింది. విశ్వనాథం తీక్షణంగా చూసాడు.

“ఒరే బాస్కర్ - మీనాన్న నేను, నవ్వు రోజు చిన్నపిల్లలుగ ఉన్నప్పటి నుండి మీరిద్దరికీ మేనరికం చేద్దామని, మీరిద్దరు భార్యభర్తలుగ ఉంటే చూసి సంతోషిద్దామని యెంతో ఆశను పెంచు కున్నాను. మీ నాన్న పొంగుతుంటే మీకుంటుంది నీదిన పడిపోకుండా అన్ని న్యవారాలు నేనుచూసి, నాకు చేతనై నంత నహాయం చేసాను. మీరిప్పుడింత వాళ్ళ యోగు. నేను నా స్వార్థం గానుకునే మీకా ఉపశాసనం చేసాను. నా స్వార్థమెప్పుడూ నా మూడవ కూతురు సరోజను నీకిచ్చి పెండ్లి చేద్దామనే. నవ్వు సరోజను నా పేరుకాదు-సరోజకు చక్కదనంకు లోటు లేదు. మరి నీఉద్దేశం?”

“వా ఉద్దేశం మా ఆమ్మకు చెప్పామ కదా.”

“అదినరే- నవ్వు నా సమక్షంలో నీ మనస్సులో మాట వెళ్ళేస్తే మాకు మరెట్టి సంశయముండదు కదా!”

“నేను సరోజను పెండ్లాడలేను.”

“దీండుకని?”

“నేను సరోజను ప్రేమించలేదు.”

“దీండుకనిరా ప్రేమించలేదు- వివేక పరుగ్ అండ్లె పెట్టింది?”

“అట్లాంటి వాటికి కరిణాంధవు- ప్రేమకలగలి.”

“అయితే నీ ఉద్దేశం ప్రేమించుకో కుండా పెండ్లాడే వారంతా తరువాత ప్రేమించు కోవరగా?”

“వాళ్ళ నంగతి నాకు తెలియదు.”

“నెరిమిరి చేసేలేముకు. ఇలాగే నాతోనద. నీకు, సరోజకు పెండ్లిచేస్తాను. తరువాత ప్రేమలు వాటంతడనే కల్లు తాయి.”

“మామయ్యా! దీండుకిచ్చి మాటలు; నేను మా వక్కింటి శ్రీదేవి పెండ్లి చేసు కోబోతున్నాను.”

“నిం నాయనా! వల్లగా దిష్టి బొమ్మ రాగున్న ఆ శ్రీదేవి నీకు వచ్చిందా? బంగారు బొమ్మ నా కూతురు సరోజ నీకు వచ్చలేదా? కళ కేసన్నా మనక కమ్మిందా?” జగదాంబ కోపం పట్టలేక పోయింది.

జరిగిన తథ 5 విమలమ్మ భర్త, గోపాలం స్థలంలో చీఫ్ అకౌంటెంట్ బుగ వని చేస్తుంటాడు. వీరి పిల్లలు బాస్కర్, కోమలి. గోపాలం భావ రామరావు విలాస పురుషుడు. ఉద్యోగంలో చేరిన దగ్గర్నుండి గోపాలం కూడబెట్టిన డబ్బును, వ్యాపారంలో నష్టమొచ్చిందనే నెపంతో రామరావు నోచానీ తీసు కుంటాడు. గోపాలం అప్పు బంధం కూతురు లక్ష్మి రామునాయుడిని ప్రేమి స్తుంది. అతనితో ‘లేచిపోతూ ఉత్తరం వ్రాసి పిట్టి పోతుంది. ఓ యాక్సిడెంట్లో గోపాలం మరణిస్తాడు. అతనికి వెనక తను వ్రాసిచ్చిన నోటును అవహరిస్తాడు రామరావు. విమలమ్మ ఇంటి తనకుంటుం బంతో అదే కుంటున్న ధనజయరావు ఆమెను బలాత్కారం చేయబోగా, అతనిని ఇంటినుండి గెంటివేస్తుంది. మొదలగుంచి అనాకుంటున్నట్లుగా, తన కూతురు కోమలిని శోధికిచ్చి మేనరికం చేస్తుంది అడగడానికి వచ్చిన విమలమ్మను రామరావు అవహరిస్తాడు.

“అనవసరంగా ఆ అమ్మాయి నవ్వకండి. ఆ అమ్మాయి వారు తక్కువది కాని, నలగ లేదు దిష్టి బొమ్మ కాదు, ఆ అమ్మాయి కున్న అందం ఆ అమ్మాయి కుంది.”

“అనవసరం కాదు నాయనా! అనవసరమే! ఆ పిల్ల నక్కజిహ్వులతో మనస్సు బాగా చిక్కావు. వగండి పొదాం. ఏడు నలకా తెచ్చి తగలేసేరికం ఏడు. అఖరికి ఈ చవట ఆ తల్లికి ఎంత పిండకూడా పెడతాడని నేను అనుకోను. ఇట్లాంటి కృతఘ్నులను నేడు కోడం మన బుద్ధితక్కువ, కలంతక్కువ- పడండి” అని కోపంగా తన సంచితీసుకుని గది బయటకు పోయింది.

విశ్వనాథం ఇల్లెలు వెళ్ళు చూసాడు.

“నన్ను తమించు అన్నయ్యా! ఆయన పోయినవాటి నుండి నేను తిసి లేని ముండ వరగాను వామిద కోరికలకా అన్నయ్యా!” అని యేడుస్తూ అన్న కాళ్ళు పట్టుకుంది. విశ్వనాథం మనస్సు జాలోకి విడిచింది. బాస్కర్ తల వంచుకుని మంచున్నాడు.

“లే అమ్మా! నవ్వు అబద్ధానికా, నీ మీద నేను కోపించుకోడం కూడానా. నీ సున్నతుడి పై మనస్సు నేను బిడ్డ అంటు పెంచుకున్నాము చెప్పి. నాకు నా కూతుర్ని వెరెవోట కల్లుమిచ్చి చేసే స్థిమతలేదు. పైగా నా పే నల్లుడి మీద నాకుండే మమకారం పైవాడిమీదుంటుందా చెప్పి? నా కూతురు నీ కోడలైతే మనస్సు స్వేచ్ఛగా మనగల్గి నల్లు పై పిల్ల నీడంతో వస్తే మనంగలరా చెప్పి? నీకు ఇచ్చేదే నీ మాట మీద గౌరవం తెనందా. వనరులు త్యాదు కదారేపు పైగూరిలో ఉద్యోగమై అగడుసు పిల్లతో కాపురం పెడితే నిన్ను, నీకూతురుని విడు సరి? ఆదుకుంటాడా? ఇవేనమ్మా నా భయాలు”

“నీమండీ ఇంకా ఊడినదిగెం. సిగ్గు లేక యెండుకండి వాళ్ళనింకా అనిమాలు నరు? రండి” అని జగదాంబ గది గుమ్మంవరకు వచ్చి కేకవేసింది.

“నీమిదా బాస్కర్ - వెళ్ళిపోయ్యారా? నేను నీకొచ్చి అమ్మకు పిట్టినన్నీ భాగా అలాచించునా! తొందరపడి ఏమీ చేయకు. లేనిదం చాలా పెద్దది. ఇలాంటి ఉద్యోగం దొరక్కలకా మా బావా, ఏనాలో ఉద్యోగం వచ్చిందని భయం భగవంతుని ఆశ

మలకనగ విచ్చుకోకు. పీగురించినాడు, ఇట్లాంటి విషయాలలో నీతిల్లి, నీతిల్లిలు భవిష్యత్తు కూడ కాస్త అలోచించుకో భావ్యం! నీమనస్సు మార్చుకుంటే నాకు తెలియజేయ - సంతోషిస్తాను. నెక్సాస్టా నమ్మాచెల్లి నీకెప్పుడూ నా అననం కలితే అన్నదా ప్రాణం, తప్పకుండా వస్తా. నేను నీకెప్పుడూ అన్నయ్యనా! నరిస్థితులు చిలా మారిరా చేతు న్నాతం మారా - సరేనా?"

జగదాంబ, విశ్వాధం వెళ్ళిపోయారు. అరోజంతా విమలమ్మ భోజనం చేయలేదు. మనాడు కోమలి ప్రాధేయడం భోజనం చేసింది.

14

తరువాత కోమలి ఎంతో చెప్పింది అన్నయ్యకు, గాని భావ్యం వేళ్ళదల విడవలేదు. జనార్దన స్వామి, అన్న పూర్వమ్మ వాటింటికి వేసే గాను, వేసే తరవాదం యేదో ఘర్షణ పడడం తెచ్చు కున్నారని ఎవరింటి విషయాల నాళ్ళే విమర్శించాకని విద్వంసులకు కోమలి పట్టించుకోలేదు. పదిహేను రోజుల తర్వాత జనార్దనస్వామి ఆ పెండ్లి సెలవున విమలమ్మ ధగ్గర తెచ్చాడు.

"బాబుగారూ - అబ్బాయి మీ అమ్మాయి నే చేసుకుంటానంటున్నాడు. నాడి అనుగ్రహే మాకు కావాల్సింది. మీరే ముహూర్తం పెట్టింది చెప్పండి. ఈ ఇంటిలో ఆ శుభ కార్యం జరిపిస్తాను."

"అమ్మా! నురి ఇచ్చివుచ్చుకోవడం సంగతి చెప్పే బాగుండును"

"నాకుగాని, మా అబ్బాయికిగాని మీరేమి యివ్వక్కరలేదు."

"అంతే!"

"మా వారి ఆదర్శమిది. పిల్లడి పెండ్లికి కట్నాలు, కానుకలు వుచ్చుకోసరి అయిన అనేకారు. అందుకే అయిన అత్తాకాంతికి, నాత్రస్తాకి అయిన ఆనగ్గం పాటించాలేను."

"అమ్మా! నీరీ, ఈ వివాహానికియ్యే ఖర్చంతా నచ్చు భరించుకోసింది."

"అదెలాగండి అన్నయ్యగారు - నేను కోడలికి తులవిత్రయినా నగ పెట్టాలిగా! పైగా బట్టలకని, సతానికిని అయ్యే ఖర్చు అంటే, సాంప్రదాయ పద్ధతి మొగపెండి. వారికయ్యే ఖర్చును నేను భరించు

కుంటాను. అడపెండి వారికయ్యే ఖర్చును మీరు చేస్తాకండి."

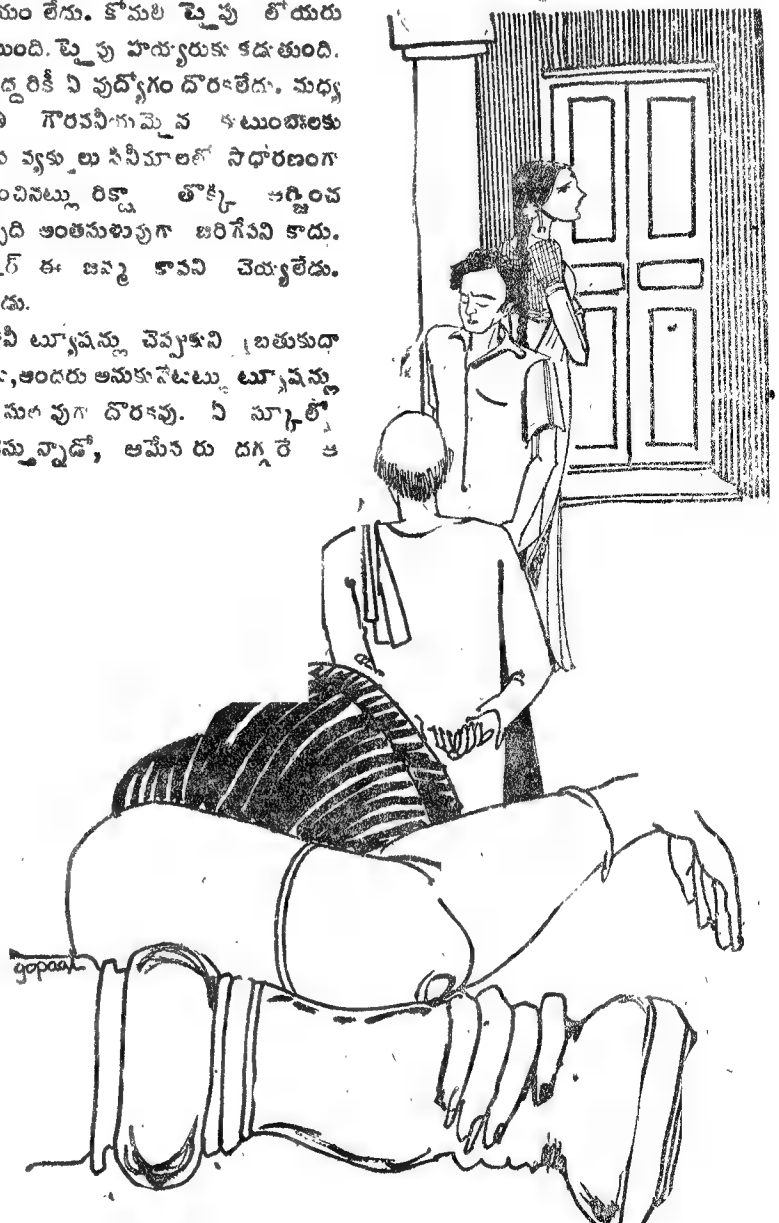
"నరేనమ్మా, మీ ఇష్టమకావే కాసింది. మీ ఆదర్శానికి నేనెంతో అనందిస్తున్నా! మీసంటి గౌరవమైన కుటుంబంలో బాంధవ్య మేర్పడుతున్నందుకు నాకెంతో గర్వంగా ఉంది."

విమలమ్మ ఇంటి ఖర్చులకని గత సంవత్సరం రెండువేల రూపాయలు జనార్దన స్వామి నడ అన్నగా తీసుకుంది. బ్యాంకు వాళ్ళు వుచ్చుకునేటట్లు నూటికి నెంవళ్ళు రాని తొమ్మిది రూపాయలే వడ్డీరాయిం చారు ఇంటిద్వీనినై రూపాయలుతప్ప మరే ఆదాయం లేదు. కోమలి పైపు తోయరు పోసాయింది. పైపు హయ్యరుకు కడతుంది. పిల్లలిద్దరికీ ఏ వుద్వీగం దొరకలేదు. మధ్య తరగతి గౌరవనీగమైన కుటుంబాలకు చెందిన వ్యక్తులు నీనీహాలలో సాధారణంగా నాపించినట్లు రిక్తా తొక్కి అర్జీంచడమవుది అంతమవుతుగా జరిగేవి కాదు. భావ్యం ఈ జన్మ కాని చెయ్యలేదు. చెయ్యడు.

సోనీ బ్యూషన్లు చెప్పకని బతుకుదా మంటే, అందరు అనుకునేటట్లు బ్యూషన్లు అంత మరపుగా దొరకవు. ఏ మ్మాలో పని చేస్తున్నాడో, ఆమెరు దగ్గరే ఆ

మ్మాలు పిల్లలు బ్యూషన్లు చెప్పిచు కుంటారు. కాలేజీ విద్యార్థులు అలా కాలేజీ లెక్చరర్, దగ్గరే ప్రయి వేట్లు చెప్పించు కుంటారు. ఒకచేతో గడింగడ మ్మరుండదు. అందుకే కొంగులబడి లెక్చరర్లు, మామరు రెండు విధాల గడిస్తారు. పైగనిట్టారుస్తారు. అట్లాంటి నరిస్థితులలో భావ్యం, కోమలి ఎంటి నిరుద్వీగులకు అ బ్యూషన్లు దొరకడం కూడ దుర్లభమే

విమలమ్మ ఎంతసార్లును ఇంటి వి నడపుదామన్న సేలకు వచ్చే ఎంతో సార్లు

యల ఇంటిదెక్కాక మరో మూడు ఏళ్లు
ఖర్చునోంది. అందుచేత మెల్లగా ఇంటి
మీద అవ్వతెస్తూ కాలం గడుపుతోంది.

విమలమ్మ పెండ్లి ఖర్చుకోసమని, ఇంటి
ఖర్చుకని మరో మూడు వేలకు ఎంతరానీ
జవార్లవస్తామి నన్నే డబ్బు తీసుకుంది.
జవార్లవస్తామి రిటైరయ వచ్చిన వ్యక్తి.
గ్రాట్యుయట్ డబ్బు, ఇమ్మోరెస్టు డబ్బు,
ప్రొవిడెంటుఫండు అన్నీ కలిపి సుమారు
ఏదై నేడు నగదుతెచ్చి బ్యాంకులో వేసు
కున్నాడు. విమలమ్మకు డబ్బు ఇవ్వడంలో
అతనిమీ జంకడంలేదు. విమలమ్మ అల్లు
అమ్మేస్తే అనే కొడుక్కుందామన్న కోరిక
తీకపోలేదు. పైగా విమలమ్మ కొడుకు
తనకు అల్లుడు కాబోతున్నాడు. పైస
కట్టుంలేకుండా దొరుకుతున్న అందమైన
గ్రాడ్యుయట్ అల్లుడు. ఒకవేళ విమలమ్మ
డబ్బును తీర్చకపోయినా ఫరవాలేదనకున్న
ఉదారుడు జవార్లవస్తామి. ఆ మూడు
వేలతో కలిపి, చివరికి మొత్తం అయిదు
వేలు అప్పుతీసుకుంది విమలమ్మ.

పెండ్లి చాలా సింపుల్ గా ఆ ఇంటినే
జరిగిపోయింది. ఇది మా ఇంటి రివాజు
చాలమట్టుకు ఖర్చునంత జవార్లవస్తామే
భరించాడు. పెండ్లికి శ్రీదేవి మేనమామ
ఉగ్రనరసింహారావు వచ్చేడు బాటా నుండి
జుట్టుంబాప్సి తీసుకుని విమలమ్మ తరపున
తోటికోడలు రామంశ్యమ్మ, అమె చిన్న
కూతురు మణి, విమలమ్మ అన్న విశ్రాంతం
వచ్చారు. రామనరావుగని అతడి కుమారుడు

జీవితగమ్యం

గాని రాలేదు. అలాగే జగదాంబ. ఏళ్లు
రాలేదు. మనస్సులో ఏ ద్వేషము పెట్టు
కోక మగపెండ్లి వారి పెద్దగ విమలమ్మ
కోరికపై వ్యవహరించి, విశ్రాంతం
ఆ వివాహాన్ని సవ్యంగా జరిపించాడు.
భాస్కర్ మామయ్య నిర్మలమైన మన
మకు ముగ్ధుడయ్యాడు.

“మామయ్యా! ఏకకష్టం కల్గిందాను;
నన్ను జమీను మీ నేను ఏ విధమైన
సహాయం చెయ్యలేక పోయాము”

“నీరా భాస్కర్ - జమానబలతో
ఒరిగిదేమిలేదు కాని నీ తల్లిని చెల్లించి
మాత్రం అదరంగా చూసుకోవడం మర్చి
పోకు. నేను వెండిన ఆకువి, వినాడో రాలి
పోతాను. నవ్వుమాత్రం ఏ వాళ్ళను ఆదు
కోవాలి.”

“తప్పకుండా మామయ్యా! నాతల్లికి
గాని, నా చెల్లెలుకిగాని ఏట్లా కష్టం
కలుగకుండా చూసుకుంటాను.”

పెండ్లియిన మూడవరోజున శ్రీదేవి
మేనమామ ఉగ్రనరసింహారావు కుటుంబాన్ని
గినుకొని బాటా వెళ్ళిపోయాడు. ఓ నెల్లా
భార్య మంచి ఉద్యోగం ఏర్పాటు చేసి
ఉత్తరం వ్రాస్తానని, అప్పుడు బాటా
రమ్మని భాస్కర్ కి చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.
భాస్కర్ కి చాల ఉల్లాసంకలిగింది - శ్రీదేవి
భార్యగ దొరికిందని, త్వరలో మంచి ఉద్యో
గం రానున్నదని. విమలమ్మ, కోమలి

పెండ్లిలో నిరదాన వ్యవహరించి వారు.
విమలమ్మ చివరు చూడకుండా భర్త గదిలో
కూర్చుని, ఇట్లాంటి అనంద సమయంలో
భర్త లేనందుకు భర్తను తల్లూకుని దూకించి
వింది.

పెండ్లియిన తరువాత ఓ నెల్లా భర్త
కోతకోడలు విమలమ్మ ఇంటిలో ఉంది.
అల్లుగార్ని వెనుట్లో నవ్వించేస్తూ
చాలా కలిసిడిగా ఉండేది. విమలమ్మకోడలు
సర్పాదయతకు దింతగానో పంపింపించింది.
శ్రీదేవి మంచి వనర్తనకు ముఖ్యంగా భార
కులు జవార్లవస్తామి, అతడి భార్య అన్న
వూర్లమ్మ, అతలి విమలమ్మ దిన్నికష్టాలు
వడి పిల్లల్ని అంతాచూసు చేరింగో,
యవ్వనంలో భర్త విహీన అగాన విమ
లమ్మకు దింత పాపభాతి అననరనా
శ్రీదేవికి బాగా నవచెప్పారు. వారిబాటల్ని
అనుసరించే శ్రీదేవి వనర్తించింది. భర్త
అయిన భాస్కర్ ని దింతో నేనుగ చూసు
కునేది.

ఇలా అనందంగా నెలానది హేమ రోజులు
గడిచేసరికి, భాస్కర్ ని వెంటనే బాటా
రమ్మని శ్రీదేవి మేనమామ వద్ద నుండి
ఉత్తరం వచ్చింది. భాస్కర్ అనందంతో
నర్తిపేటెట్టప్పి తీసుకుని, భర్త దీవనల్ని
అందుకని బాటానానికి ఆ మరునాడే
ప్రయాణమయ్యాడు. భాస్కర్ వెళ్ళిన పది
రోజులకే అతడి వద్దనుండి కుభవార్ల
వచ్చింది - అతడికి బాటా కం సెనీలో
స్టాంపుకీపరుగా నెలకు అయిదు వందల
రూపాయల జీతంపై ఉద్యోగమైందని.
ప్రస్తుతం శ్రీదేవి మేనమామ ఇంటిలో
ఉంటున్నా, కొద్ది మాసాలలో తనకు
విడిగ ఇల్లు దొరకగానే తల్లిని, చెల్లెల్ని
తీసుకుని వెళ్ళానని వ్రాసాడు.

భార్యకు వ్రాసిన ఉత్తరంలో శాస్త్ర
దింత విరహవేదన అనుభవమన్నది వివరంగా
వ్రాసి, త్వరగా శ్రీదేవిని బాటా వచ్చేయి
మని వ్రాసాడు. వారం రోజుల తరువాత
జవార్లవస్తామికి, అతడి భావమరిది ఉగ్ర
నరసింహారావు నుండి ఒకఉత్తరం వచ్చింది.
అతడి బంగళా చాల పెద్దదని, ప్రస్తుతం
భాస్కర్, శ్రీదేవి ఉండటానికి ఆ ఇంటిలోనే
దెండు గదులు కేటాయించాడని వెంటనే
శ్రీదేవిని బాటా వందమని వ్రాసాడు.
ఆ ఉత్తరం జవార్లవస్తామి విమలమ్మకు

అబ్బే! సినిమాల్లోకి కొత్తవోళ్ళు వస్తారేరండో!
మూడేళ్ళక్రితం కొత్తనటులతో ప్రారంభిస్తే -
పెండ్లిసేసు తర్వాత హోదోహోదోయిస్తు హానీమానుటావోళ్ళో
ఇంతవరకూ రొకుండా సజావుగా నిలిపేశారు!

నేడే చూడండి!

సుంహర లతాపతి సమర్పించు శ్రీకాంఠపిక్చర్స్

చేసిన బాసలు

నిర్మాత: శ్రీకాంఠపతి దర్శకత్వం: కె.యస్.ఆర్.జె.ప్ర. - ఈస్ట్ మేనేజర్
సంగీతం: సత్తం. పి.వి.యస్.వి. వీకెంట్ శ్రీకాంఠపతి

అదిని వినిపించి ఆమె ఉద్వేగపడగలుగు:

“అప్పు య్య గారూ ! మా కోడలు మా అబ్బాయి దగ్గరకు వెళ్ళడానికి నా అభ్యంతరమే ముంబుందండి. కొత్త దంపతులు, వాళ్ళిద్దరు ఒక దగ్గర ఉండడమే మంచిది. దుంబి చూసుకుని అలాగే వంపించండి.” అని సమ్మతించి వెళ్ళింది. (శిదేవి అనందంతో ఆనాడు పనుల్ని మరీ చురుకుగా చేసింది.

అందుకోజాల తరువాత (శిదేవి బాటా బోర్ డెల్విపోసింది.

15

కొడుకు డెల్విపోయిన తరువాత ఇంట్లో ఏదీ అయిపోయింది. విమలమ్మకు ఏదో దాదా పట్టుకుంది. అందరూ తనకు దూరమైపోతున్నారన్న భావన వీడించడం మొదలైంది. విమలమ్మ భర్తపోయిన మొదటి సంవత్సరమంతా బయటకే దుఃఖించింది. తరువాత మనసులో దుఃఖించటం చేసేది. ఈ దుఃఖంవల్ల ఆమె గుండెలో పోటు మొదలైంది. ఆ పోటు ఓ వ్యాధిగా పరిణమించి, ఆ వ్యాధి వల్ల ఆమె మృత్యువు పట్టడేది. అందుకే ఆమె త్వరగా కోమలికి వివాహం చేయ సంకల్పించింది. తెల్లన వాళ్ళందరినీ చెప్పింది, ఏదైనా మంచి సంబంధం చూసే పెట్టుమని. రామేశ్వర్ పుట్టుక, విశ్వనాథంకు ఉత్తరాలు వ్రాసింది, తమకు తెల్లన ఏమైనా సంబంధాలుంటే మాట్లాడమని. విమలమ్మ బెంగంతో తను ఈ గుండెపోటుతో ఏక్కాన కాలం బతకలేదని, ఒకవేళ తన పోతే కోమలికి వివాహం మువరు సేపారని.

సత్యం తను పనిచేస్తున్న మోటారు షెడ్డు పనిమీద యజమాని వంతుగా ఆ ఊరు వచ్చాడు- ఏవో తారీల భాగాలను కొనడానికి. సత్యం బాగానే విదిగాడు. మనిషి రాడ పుగా, సన్నగా ఉన్నాడు. కోమల్ని చూసి ఆశ్చర్య పోగాడు. కోమలి అందానికి పరవశుడయ్యాడు. విమలమ్మంటికి వచ్చిననాడు రెండు రోజుల పని వచ్చాడు. ఇప్పుడు కనిపించు అయిదు రోజులు ఉండలేనాడు. అన్నీ కోడుకుని విమలమ్మ ఆదరింగా వర్ణించింది. కోమలి బావా అని పిలిచాడు. కోమలి పిలిచేది.

“ఏం మరగలుపిస్తా - చిన్నప్పుడునిప్పు కొట్టే నని కోపం లేదుకా?”

జీవితగమ్యం

“నాకేం జ్ఞాపకం లేదే- ఏప్పుడు కొట్టావు, ఏందుకు కొట్టావు?” చిలిపిగా అడిగింది.

“జ్ఞాపకం లేకపోతే మరీ మంచిది.” సత్యం తప్పించుకున్నాడు.

సత్యం మేనత్తకి యింటి సొగతులు వివరంగా చెప్పాడు. తండ్రి ఆరోగ్యం అంత బాగుండటంలేదని, పెద్దక్కయ్యకొడుకు వుట్టాడని, రెండో అక్క ఆత్మవారింట్లో ఉందని, చెల్లి పరోజుకికా పెండ్లి కుదర

అదేమిటి?

ఆరునూరుగా మారొచ్చు నూరు ఆరుగా మారొచ్చు ఈ దేశంలో
దీన్ని పభుత్వాలైనా మారొచ్చు గానీ, ఎన్నటికీ మారని దొకటుంది
విలువలేనిది
దీన్నికల ముందు నాయకులుచేసే శిక్ష, వాగ్దానం మాత్రమే కాదు మరొకటుంది
అదేమిటంటే- పరమాన్నం తిన గగన కుసుమమై గంటినిరు తాగ రుచికరమై కనిపించే సర్వకోపం అప్పుడే చేసి తిన్నావదే మధ్యతరగతి మనిషి నిక్కష్టానుబ్రతుకు.

- “భగవాన్”

శిదేవి, తను నిడిగో ఓ షెడ్డును పెట్టుకుందుకు ఆలోచన చేస్తున్నాడని, వాళ్ళ నాన్న వాడికోసం ఏవో పెండ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నాడని, అప్పుడే తను ముగ్గురు పిల్లల్ని చూసాడని, ఏవ్వరు వచ్చలేదని కేసాడు. ఈ ఆఖరి విషయం చెప్పున్నప్పుడు కోమలి కండ్లలోకి చూసాడు.

కోమలికి ఆ విషయమే అర్థం కాలేదు. ఏళ్ళం పన్నగా పాడుగ్గా ఉంటాడు. చామన చాయ. స్కూలు ఫైవల్ ఫెయిల్డ్. కాడ్లు రిపేరచేసే షెడ్డులో మె కాని క్కు.

అట్లాంటే నాడికే అమ్మాయి వచ్చుకే సోపడమేమిటి! పెంకితనంగా ఆ మూటే మధ్యాహ్నం అడిగింది.

“చాడూ కోమలి- పెండ్లి కూతురంటే సీలగుండాని. పెద్ద కండ్లు, సంపంగి లాంటి ముక్కు, ముత్యాలాంటి పలువరం.....”

“బావా! ఆగు, ఆగు. వత్సన చాలించు. అర్థమయిపోయింది. సరే నేను ప్రయత్నిస్తా! నాలాంటి అమ్మాయి దొరకరానే నీకు తెలియజేశాల్సిలే.”

“పోనీ నామాట వింటావా- ఒకటి చెప్తా.”

“ఒక్కటేం ఇర్న, బోలెడన్ని చెప్పి- వింటా.”

సత్యం తటపటానంచాడు, కానీ చెప్పలేక పోయాడు.

“నురోపరి చెప్తాలే”

కోమలి సత్యం ముఖంలోకి చూసింది. మొదటిసారిగా కాస్త అనుమానం కలిగింది.

సత్యం మేనత్తింటికి ప్రయాణం ముపుటుంటే జగదాంబ చెప్పింది-

“ఒరే సత్యం! నీ మేనత్త కూతురు అందమైన పిల్లా. పి. యు. సి. పాస్ అంది. చాలా చదువుకైనది. నీమ్మ ఆ అమ్మాయి యిషే ఇదీతే నువ్వు అదృష్టవంతుడినే. పిలుచిక్కితే కోమలిని అడిగి చూడు, దాని ఉద్దేశం కనుక్కో.”

తల్లి చేసిన మంత్రోపదేశాన్ని సత్యం మరచిపోలేదు. కోమలి అభిమానాన్ని సంపాదించడానికి ప్రయత్నాలు మొదలెట్టాడు. ఒకనాడు యింటికి మితాయి కొని తెచ్చాడు. మరొకనాడు పెద్ద మత్తెళ్ళాల బండ తెచ్చిచ్చాడు. వేరేనాడు సాయంత్రం ఆరుగంటలకు కోమలిని పిలిపమని మేనత్తను కోరాడు.

“దానిష్టం నాయనా, అది వస్తే నంటే తీసుకని వెళ్ళు.”

“ఏం కోమలి- వాలో రావూ?” కాస్త ప్రాదేయ పూర్వకంగానే అడిగాడు. కోమలికి జాలివేసింది.

“పరే- పద.” చక్కగా ముస్తాల్లే వావెంటు పినిమాకు వెళ్ళింది. సత్యం పొంగిపోయాడు. పినిమా అవుతుంటే మెల్లగా కోమలి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

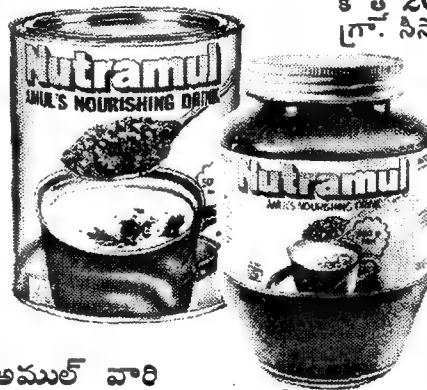
(44 వ పేజీ చూడండి)

కలిసిపోతుంది తక్షణం న్యూట్రాముల్
వేడి పాలలోలాగే చల్ల పాలలోనూ
'హై వేక్యూమ్ డ్రయింగ్' పద్ధతివలన తయారౌతాయి
త్వరగా కరిగే న్యూట్రాముల్ గుళికలు

వేయారవ్వ
న్యూట్రాముల్ వస్త్రాదుగా

కొత్త 200
గ్రా. సిసా

అముల్ వారి

న్యూట్రాముల్

మార్కెట్ చేయువారు :
గుజరాత్ కో-ఆపరేటివ్ మిల్స్ లిమిటెడ్
మార్కెటింగ్ డెవలప్ మెంట్ రిమిటెడ్
అనంద్ 388 001, గుజరాత్

18-7-80

మనసుమీద తరచుగా ప్రసరిస్తూనే వుంది.

"మట్టితో చేసేసి ఆడుకుంటావు మట్టిలో కలిపేసి ఊరుకుంటావు మధ్యలో ఇస్తావు మాకెన్నో బంధాలు పెంచుకొనువేళలో తుంచిపారేస్తావు" - ఎంత చక్కటి భావం ?? ...

ఆ తత్వాన్ని పాడుతూనే - దానికి అయిన వయోలిన్ వాయిం చ సాగాడు భానుమూర్తి.

అలా ఎంత సమయం గడిచిపోయిందో అతనికి తెలియలేదు. ఇంతలో తలుపు తట్టిన చప్పుడు కావలంతో వాస్తవానికి వచ్చాడు.

వెళ్ళి తలుపుతీశాడు.

"అమ్మాయ్ ఇంకారాలేదా?" తడిసిన గొడుగును ముడిచి గుమ్మం దగ్గర పెట్టి - రోవలకు వచ్చి కూర్చుంటూ అడిగాడు సంగీతం మాస్టరు.

"ఇంకాలేదండీ! వర్షం పడుతోంది కదా ... ఎక్కడయినా ఆగివుండాలి!"

గడియారం అయిదుగంటలు కొట్టింది.

"ఉండండి! కాస్త వేడిగా టీ తయారుచేసి తెస్తాను" అంటూ రోవలకు వెళ్ళాడు. స్టావెగించి టీ కలిపి, రెండు కప్పుల్లో పోసి స్టావెగిన్ - మిల్క్ ముందు గదిలోకి వచ్చాడు.

"వాక్కాడా వయోలిన్ నేర్చుకోవాలని వుంది మాస్టరు!" అన్నాడు కప్పు అయినకు అందిస్తూ.

"మంచిదే! మీకు సంగీతంలో ఎదైనా ప్రవేశం వుందా?" అడిగారాయన.

"సంగీతమంటే అభిరుచివుంది. అంతకు మించి నేర్చుకోవాలని కోరిక ఎక్కువగా వుంది."

"శుభం ... మంచి రోజు ముస్లి ప్రారంభించండి!"

"నేర్చుకోవటానికి ఎంతకాలం పడుతుందంటారూ?"

"కవేరీలు చేసి స్థితికి రావాలంటే కనీసం రెండు మూడేళ్ళయినా నేర్చుకోవాలి. అయినా కృషి చేస్తే సాధించలేనిదే ముంటుంది?"

సంగీతం గురించి - రకరకాల రాగాలు గురించి మేస్టరు చాలా విషయాలు ప్రస్తావించారు.

అప్పటికి చీకటి పడింది.

అయినా రాజీ ఇంకా ఇంటికి రాలేదు.

"బహుశా ప్రయత్నాలు కొను ఎదైనా వుండి వుండాలి. లేకపోతే స్పేహితులతో ఎదైనా పిక్చర్ కి వెళ్ళి వుంటుంది. ఇప్పటికీ బాగా పొద్దు పోయింది. మరి నేను వెడతాను" అంటూ లేచారు మేస్టరు.

"మంచి రోజెప్పుడో చూడండి! మీరు ప్రారంభిద్దురుగాని!" మళ్ళీ మరోసారి భానుమూర్తికి చెప్పి వెళ్ళిపోయారాయన.

రాత్రి పది గంటలయినా రాజీ ఇంటికి రాలేదు ఏమైవుంటుందో అర్థంకాక, ఆందోళన చెందాడు భానుమూర్తి. కాలేజీకి పోతుచేస్తే ప్రయత్నాలు కొనులేని జరిగి లేదని - అందరూ వెళ్ళిపోయారని తెలిసింది.

తెల్లవారూ ఆమె రాకకోసం ఎదురు చూస్తూ మేలకు వగానే వున్నాడు. త్యాగరాయనగర్లో రాజీ స్పేహితురాలు ఒకామె వుంది. అప్పుడప్పుడు రాజీ వాళ్ళింటికి వెడుతుంటుంది. ఆమెతోకలిసి సినీమాలు కూడా చూస్తుంటుంది.

ఇంకా పూర్తిగా తెల్లవారకుండానే - వాళ్ళింటికి వెళ్ళాడు భానుమూర్తి. అంత క్రితం రోజున రాజీ కాలేజీకి కూడా రాలేదని చెప్పింది ఆ అమ్మాయి.

రాత్రి తెల్లవారూ మిగులు మిగులు వున్న ఆశకాస్తా పారించుకపోయింది. ఇంటికి తిరిగివేసరికి అతనిలో ఎక్కడ

తెని నీరసమూ, నిన్నుత్తువా విండిపోయాయి. కానీ కూడా తా గ కుండా - కూర్చోకో కూలబడిపోయాడు. పిచ్చివానిలా శూన్యం లోకి చూస్తూ వుండిపోయాడు.

ఎంత ఆలోచించినా రాణి ఎక్కడకు వెళ్ళిందో ఊహించలేక పోతున్నాడు.

అయినా ఈవధ్య రాణి ఎంతగా ప్రవర్తించటం తాను గమనిస్తూనే వున్నాడు. తనపట్ల ఇదివరకటి ఆదరణ ఆమెలో ఇప్పుడు కనిపించటం లేదు. తన నుంచి దూరదూరంగా తప్పించుకుంటూ తిరుగుతోంది.

తన ముప్పుగూనీ, బట్టప్పగూనీ - సాధ్యమైనంత వరకూ దూరంగా వుండు తోంది. తాను కానీ తాగినా, మంచినీళ్ళు తాగినా - బ గ్లన్ను పరిమిది. వేత ప్రత్యేకంగా తోమిస్తోంది.

తనలోవున్న ఆ భయంకరమైన వ్యాధి ఆమెకు కూడా వ్యాపిస్తుందని ఆమె భయం కావచ్చు.

తన ఇంటో - తన అత్తగారువుగా భావించుకుంటున్న రాణి ముందు, తనకు ఆ పరిస్థితి కలిగినందుకు, భానుమూర్తి భాధపడుతూనే వున్నాడు.

ఒకసారెప్పుడో రాణి అంది కూడా -

"తెప్పనీ అంటువ్వారట కదూ?" అని.

భానుమూర్తి బదులు చెప్పేలోగానే -

"మోహన్ చెప్పాడు. నన్ను బాగవత్తుగా వుండమని హెచ్చరించాడు" అంది రాణి మళ్ళీ.

చలుక్కున మోహనరావు గుర్తుకొచ్చాడు భానుమూర్తికి.

'ఒకవేర రాణి మోహనరావులో ఎక్కడి కైవా వెల్లిందేమో?'

అనుభూతి - అనుబంధం

ఆ అలోచన వచ్చేసరికి - అతనిస్వమనమ మారుమూలలో ఎక్కడో ఆశాకిరణం పొడ మాపింది. మోహనరావుతో వెళ్ళినా ఫరవాలేదమవుతున్నాడు.

మోహనరావుని తాను ఒకసారి చూశాడు. తన కొరికమీద రాణి అతన్ని ఒసారి తను ఇంటికి భోజనానికి ఆహ్వానించింది. అప్పుడే అతన్ని పరిశీలనగా చూశాడు. సినీమా హీరోలా పాడుగ్గా, అందంగా కనిపించాడు.

"నువ్వు, రాణి ప్రేమించుకున్నారట కదూ?" మోహనరావుని అడిగాడు అప్పుడు.

"అవునండీ! ఈ రి. వి. పూర్తయిన తర్వాత ఎదైనా ఉద్యోగం చూసుకుని రాణిని పెళ్ళి చేసుకుంటాను" అన్నాడు మోహన్. అతని మాటలు దృఢంగానూ, గంభీరంగానూ పిలిపించాయి.

మోహనరావుని పెళ్ళి చేసుకుంటే రాణి ముఖ పడుతుందనే నమ్మకం తనలోనూ కుదిరింది. ఒకవేర ఇప్పుడు రాణి అతనితోనే ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోయిందా? అయినా అంత పాతాళాన్ని గురికోవడా వెళ్ళికుండా ఎందుకు వెడుతుంది?

చది గంటలవుతోందనిగా - కా లే చీ కి వెళ్ళాడు భానుమూర్తి. రి.వి. సైనరియర్ క్లాసులో - మోహనరావు గురించి వాకలు చేశాడు. అలా, అంతకుముందు రోజూ - అతనుకూడా కాలేజీకి రాలేదని తెలుసు కున్నాడు.

తాను ఆనుకున్నట్లే జరిగింది ...!

ఇద్దరూ కలిసే - ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయారు!

ఎక్కడికి వెళ్ళివుంటారు? మరో నాలుగయిదు నెలలు అగివుంటే - తానే

స్వయంగా వాళ్ళ వివాహం జరిపించాలను కున్నాడు. ఈరోగ వాళ్ళ తొందర పడ లేదు కదా?

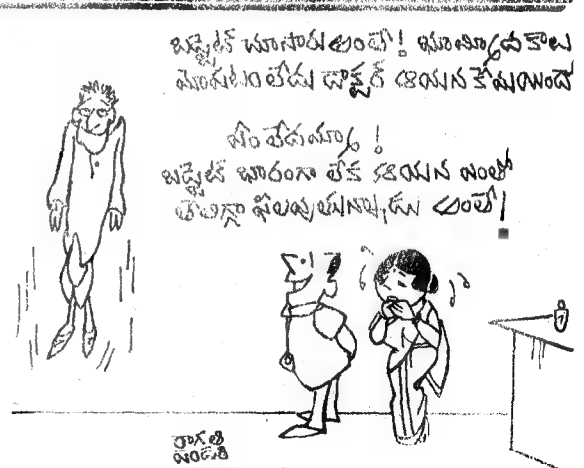
రాణి తిరిగి వస్తుందని, ఆ తర్వాత వరసగా నాలుగు రోజులు ఎదురుచూశాడు. ఐదోరోజున రాణి మంచి వుత్తరం వచ్చింది.

ఆ ఉత్తరాన్ని చూసి రాణి వచ్చినట్లే సంబరపడ్డాడు భానుమూర్తి. చదివిన వుత్తరాన్నే పదిసార్లు చదువుకున్నాడు.

"... నీకు చెప్పకుండా, 'యిలా వచ్చేసి నందుకు ముందుగా క్షమించమని కొడు కుంటున్నాను. మోహన్ నన్ను ఎంతగానో ప్రేమించాడు. రి. వి. పరీక్ష పాసయి ఎదైనా ఉద్యోగంలో చేరిన తరువాత - వాళ్ళ ఇంటో వాళ్ళను ఒప్పించి - నన్ను చేసుకోవాలనుకున్నాడు. కానీ అంతవరకూ నేను నీ దగ్గరే వుంటే - నీ వ్యాధి నాకూ అంటుకోవటానికి అవకాశం వుంటుందని మోహన్ భయపడ్డాడు. అందుకే నీకు దూరంగా వుండమని నన్ను పడేపడే హెచ్చరించేవాడు. అదీ కాకుండా, అరనికి చేరే వీరే సంబంధం చూసి వాళ్ళ వాళ్ళు బాధపరచారట! ఈ పరిస్థితుల్లో మాకు ఇవొక్కటే మార్గంగా కనిపించింది. ప్రస్తుతం మోహన్ ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు ... ఉద్యోగం దొరికిన తరువాత మళ్ళీ రాస్తాను.

అన్నట్లు మరో సంగతి. నీ మూలో కేసులో వున్న మూడు వేలూ నేను తీసు కున్నాను ఏమీ అనుకోవద్దు. నేం తొందర పడినందుకు - క్షమించమని మరోసారి కోరుకుంటున్నాను.

... నీ రాణి ..."

ఆ పుత్రులం బొంబాయినుంచి వచ్చింది. పైన తారీఖు కూడా వేసి 'బొంబాయి' అని రాసివుంది. కానీ అదను రాయలేదు. మరి తాను మాత్రం జవాబు ఎక్కడికీ రాస్తాడు.

వాళ్ళ తొందర పడ్డారని భానుమూర్తి అనుకున్నాడు.

రాణీ మాట ఎలా వున్నా మరో నాలుగయిదు నెలలు అగితే, మోహన్ వదువు పూర్తయి వుండేది. కాలేజీలో కష్టపడి చదివి - పరీక్ష రాయకుండా వెళ్లిపోయాడు. కనీసం చేతిలో డిగ్రీకూడా లేకపోతే, అతనికి ఉద్యోగం ఎక్కడ దొరుకుతుంది? అతన్ని నమ్ముకున్న రాణీ ఏం సలహా పడగలుగుతుంది?

అయినా రాణీ తన దగ్గరవుంటే - తన వ్యాధి ఆమెకూ అంటుకుంటుందని మోహన్ రావు భయపడటంతోనూ తప్పు లేదు. అది అతని స్వార్థమే కావచ్చు - ఆ స్వార్థంలోనూ రాణీ శ్రేయస్సు దాగివుంది.

అసలు తాను మాత్రం రాణీ శ్రేయస్సు కోరటంలేదా? రాణీ వచ్చి అడిగివుంటే - తనంతట తానే ఆమెకు దూరంగా మరో చోటకు వెళ్లిపోయిందేనాడు మొదటి నుంచి ఎదుటి వ్యక్తి శ్రేయస్సును వాంఛించే బలహీనతనే తాను పెంపొందించుకున్నాడు.

ఏది ఏమైనా -

తన జీవితంలో మరో అధ్యాయం ముగిసి పోయింది. ఎంతోమంది తన జీవితం పాడుగునా తారనవడుతూ వచ్చారు తనకు! అందరూ అంతలోనే ఎవరి దారిని వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళతో ఏర్పడిన అనుబంధాల తాలూకు అనుబంధాలే, ఆనవాళ్ళుగా మిగిలిపోతున్నాయి. వాళ్ళ జ్ఞాపకాలు మాటిమాటికీ తనను కలవర పెడుతున్నాయి.

చివరకు రాణీ కూడా తనను వదలుపెట్టి దూరంగా వెళ్ళిపోయింది.

15

భానుమూర్తి సినీమా జీవితానికి స్వస్తి చెప్పి చాలా కాలమయింది. నిరాడంబరంగానూ, నిర్వికారంగానూ కాలాన్ని గడుపు తున్నాడు. ఉదయం ఎక్కువగా పుస్తకాలు చదవటం, సాయంత్రం పూట సంగీతాన్ని సాధనచేయటం - అవే అతని దినచర్యలోని ముఖ్యమైన అంశాలుగా మారిపోయాయి.

వల్చి మజర్మనీలో ఒక మట్టంపెట్టి సైజులో ఆరు షిర్ట్ నేవ్ బ్యాండ్లు, ఒక లాంగ్ నేవ్ బ్యాండ్లు, ఏ. యం. ఎస్. ఎస్. బ్యాండ్లు, టెక్స్టైలిక్ ఎంటెన్స్ పున్న బ్రాన్సిస్టర్ రేడియో ఈమధ్యనే చేసి విడుదల చేశారు.

అతనిలో ప్రవేశించిన వ్యాధి లక్షణాలు చూసేవారికందరికీ ఇవ్వడం సృష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఏవో మందులు వాడుతూనే వున్నాడు. అయినా ముఖంలో ఇదివరకటి ఆకర్షణ కనిపించటంలేదు చేతివేళ్ళూ, కాలివేళ్ళూ, చెవుల అంచులూ వల్లగా మొద్దుగా మారిపోయాయి.

ఏదిలో తనను ఎవరైనా చూస్తే అనవ్యూహకుంటారనే భావం అతనిలో ఎక్కువయింది. అందుకే వగలంతా ఇంట్లోనే వుండిపోతున్నాడు. ఏవైతా సరుకులు ఇంట్లోకి అవసరమైతే సాయంత్రం చీకటి పడేవరకు బజారు వెళ్లి తెచ్చుకుంటున్నాడు.

అరోజు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలపు తూందనగా - భానుమూర్తి కోసం వచ్చాడు భాస్కరావు.

చాలాకాలం తరువాత వచ్చిన స్నేహితుడిని చూడగానే భానుమూర్తికి ఎంతో సంతోషం కలిగింది. ఆ వెంటనే - అతని కళ్ళలోని అశ్రువులు నిలిచాయి.

"అమధ్య రెండు మూడుసార్లు ఈ వూరోచ్చాను. కానీ మిమ్మల్ని కలవటం వడలేదు. మొన్న మీరు రాసిన లెటర్ చూసి షాక్ తిన్నాను. అసలు మీకెలా వచ్చింది ఈ వ్యాధి?" కూర్చున్న తరువాత అడిగాడు భాస్కరావు.

'ఇర్మ!' విరక్తిగా నవ్వేడు భానుమూర్తి.

అతను చెప్పబోయేదేమిటో వినాలని - మరేమీ మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు భాస్కరావు.

"ఏ వయసుకి ఆ ముచ్చట జరగాలంటారు. కానీ నా విషయంలో అలా జరగలేదు. ముద్దు ముచ్చటలు జరపవలసిన కన్నవాళ్ళు నా చిన్ననాడే - నా దారి వన్ను చూసుకొమ్మని - వాళ్ళదారిని వాళ్ళు వెళ్ళి పోయారు. పెంచి పెద్దచేసిన బావగారు ప్రేమను పంచారే తప్ప - ఓ మంచిదారిని - నా కంటూ చూపించలేకపోయారు. కోరికలంటే ఏమిటో తెలిసే వయసావ్వేసరికి - రజాక్ తో పరిచయం ఏర్పడింది. కోరికలు తీర్చుకునే మార్గాలన్నింటినో అతని నుంచి తెలుసుకున్నాను ..."

"రజాక్ పైదరాబాద్ లో వుంటున్నాడా?" అడిగాడు భాస్కరావు.

"ఒకవ్వడు వుండేవాడు. ఇవ్వడు జైల్లో వుంటున్నాడు. పదేళ్ళ క్రితం ఓ హత్య చేశాడు. అతనికి యావజ్జీవ శిక్ష పడింది. అతనితో కలిసి నేను ఎన్నోసార్లు తాగాను ... ఎంతోమందిని అనుభవించాను. రజాక్ అంటూ వుండేవాడు - 'ఎన్నో సుఖాలను మనం అనుభవించేటప్పుడు, కొన్ని కష్టాల్ని కూడా భరించక తప్పదు' అని... అది నిజమే! అప్పుడు పొందిన సుఖాలకు అనవాలిగా ఇవ్వడి భయంకర వ్యాధి నమ్మ పట్టుకుంది" - నిట్టూర్పాడు.

/ శంక వుంది /

=====

నవీలలకు మనవి

కొత్తరకం పంటలు

క్లుప్తంగా వ్రాసి పంపితే

తగ్గరగా పరిశీలించ వీలు -నం.

=====

కె. ఎన్. ఆర్. - టివి

నా పెదవులపై నవ్వు, చిగుళ్ళపై నవ్వు మచ్చలు వున్నవి. అవి మధ్యలో వచ్చినవి. ఇలా ఎందుకు వచ్చాయి? వాటికి ఏ మందులు వాడవలెను?

★ పెదవులపై నవ్వు, చిగుళ్ళపై నవ్వుగాన మచ్చలనే ఏర్పడటం చర్మంలో ఉన్న 'మెలనిన్' అనే రంగు పదార్థాన్ని తయారుచేసే ప్రక్రియ సిద్ధమైన రసాయనిక మార్పులను శరీరంలో కలుగజేసే వాటి ప్రభావం వలననే.

ఈ మచ్చలు పుట్టుకతోనే వుండాలనే నియమం లేదు. ఏ వయస్సు వారికైనా సరే.

లక్ష మందికి స్పేడియం !

జూలై 19న ప్రారంభమై అగస్టు 3తో ముగిసే ఒంపిక్స్-80 క్రీడోత్సవాల కోసం మార్సైలో బారీమత్తున అత్యాధునికంగా ఏర్పాట్లు జరిగాయి. కీల్ పెంట్రల్ స్పేడియంలో సో మొత్తం 12 స్పేడియంలని అత్యాధునికంగా పునర్ నిర్మించారు. పెంట్రల్ స్పేడియం లక్ష వందల ప్రేక్షకులు ఎలాంటి అసౌకర్యం లేకుండా సోటీంను తిలకించడానికి అనువుగా నిర్మించారు. దీంట్లో మూడంతస్తుల గల ఆర్గ్య వువరా వాన కేంద్రాన్ని, అధునిక వైద్య పరికరాలతో ఏర్పాటు చేస్తున్నారు.

ప్రతికలవారి కోసం తొమ్మిదంతస్తులు గల 'పెన్ పెంటర్'ని అధునికంగా రూపొందిస్తున్నారు. క్రీడాకారుల కోసం, దేశ విదేశాల నుంచి వచ్చే ప్రేక్షకుల ఆధిరుమలకి తగ్గట్లుగా హోటళ్ళని, షాపులని ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఒలింపిక్స్-80 ఏర్పాట్లకు మొత్తం 170 లక్షల రూబుళ్ళు ఖర్చవుతుంది. పునర్నిర్మాణంలో ఉన్న కీల్ పెంట్రల్ స్పేడియం ఈ చిత్రంతో మూడవవస్తు.

వారికి ఏ భాగంలోనైనా సరే ఈ మచ్చలు ఏర్పడే అవకాశం వున్నది.

ఈ మచ్చలను పోగొట్టడానికి ప్రయత్నించటం అశవసరపు శ్రమ; ధన వ్యయం మాత్రమే అవుతాయి. పుట్టుమచ్చలు చర్మంలో వుంటే వాటి వల్ల హాని ఏ మాత్రం జరుగదో అదే ముదిరిగా నీటివల్ల కూడా ఏమీ హాని రాదు.

జి. ఎన్. - మంకల్లేవు

నా వయస్సు 19 సం॥. నా కంటి రెప్పపైన రెండు బుడిపెల వలె వచ్చి కొన్ని నెలలయినది. డాక్టరు సలహాపై కొన్ని మందులు వాడాను. అయినా ఏమీ గుణం కన్పించలేదు. దీనికి నివారణ ఏమిటి?

★ కంటి రెప్పపైన 'బుడిపెల' వలె వచ్చి కొన్ని మాసాలుగా చికిత్సానంతరం గూడా వుండటం 'కలేజియన్' అనే రోగాన్ని సూచిస్తుంది.

కంటి రెప్పలలో వున్న 'మిటోమియన్' గ్రంథుల నాళములో మార్గావరోధం ఏర్పడటం వల్ల, ఈ గ్రంథుల నుంచి ఉత్పత్తి అయ్యే విహార్దమయ్యే మార్గంలేక పేరుకు పోవటమే ఈ 'బుడిపెల'కి కారణం.

చిన్న శస్త్రచికిత్స ద్వారా పీటిని నేతవైద్యులు సులభంగా తీసివేస్తారు. ఏ విధమైన ప్రమాదమూ ఈ అనరేషన్ వల్ల ఇటు కంటికిగాని, అటు శరీరానికిగాని రావటానికి అవకాశం లేదు.

ఎ. ఆర్. ఆర్. - పికింద్రాబాద్

నా వయస్సు 40 సం॥. 4 సంవత్సరముల క్రితం నాకు టి. బి. వచ్చినది. 3 సం॥లు ట్రీట్ మెంటు తీసుకున్నాను. మందులు తీసుకోవక్కంలేదంటే 1 సం॥ క్రితం మానివేశాను. అన్ని భాదలు తగ్గినవి. కాని ప్రతి ఉదయం లేచగానే 1 గంట వరకూ దగ్గు, ఆయాసం వుంటున్నది. తర్వాత రోజంతా ఏ భాదలూ లేవు. ఈ దగ్గు, ఆయాసం తగ్గటానికి తిరిగి అమందులే వాడవలసి వుంటుందా? లేక మరేదైనా వాడాలా?

★ క్షయ రోగానికి మామూలుగా ఒక సంవత్సరంపాటు క్రమంగా నిర్దిత విధిలో మందులు వాడటం అత్యవసరము. కొందరికి రోగ లక్షణాలు మొలచి అంతగా తగ్గకపోతే అవి తగ్గవరకూ అంటే రెండు సం॥ల వరకు ఈ మందులు వాడవలసి వుంటుంది. కాని 3 సం॥లు చికిత్స సాగించటం మీలో ఆశ్చర్యనిగాని, వైద్య విధానంలో ఏదో పొరపాటునిగాని సూచిస్తుంది. ప్రస్తుత దగ్గు, ఆయాసం మీ ఊపిరి తిత్తులలో, క్షయ వల్ల ఏర్పడిన రోగ లక్షణాల చిహ్నాల ప్రభావమే.

దీనికి ప్రత్యేక వైద్యం అవసరం. బాగా గాలి పీల్చి వదులుతూ చాచిపీడ కండరాలు కదిలెలా రోజూ 1 గంటసేపు చేస్తూ వస్తే ఏ మందులూ లేకుండా 4 నెలలలో మీకు వున్న లక్షణాలు పూర్తిగా రూపుమాపిపోతాయి.

డి. జి. - మంగళగిరి

మా బాబుకి 7 సం॥లు. వాడికి రెనెడ్యవల్ పోయో వలన ఎడమకాలు తొడ సన్నముగా ముప్పది. 'బెండన్ ట్రాన్స్ పర్' చేసి 'డిసార్మిటీ'ని తొలగించారు. అన్ని కదిలికలు భాగానే వున్నవి. కాని కాలు పన్నముగాను, ఇంకా కొద్దిగా చచ్చు గాను వున్నది. తొడ లావు అగుటకు ఏలులేదా?

★ కొందరికి పోయో వచ్చిన తర్వాత కాలు మధమ వద్దవున్న కండరాలు సన్నబడిపోయి, కాలు రెండవ దానికన్నా చిన్నదిగా అవటం వైద్య రీత్యా 'బెండన్ ట్రాన్స్ పర్ మేషన్' చేయటం పహజం. అయితే ఆ అనరేషన్ చేసినంత మాత్రన ఇదివరకే జరిగిన మార్పులు వాటంతట అవే సర్దుకుపోవు. 'పిజియో థెరపీ' అంటే ప్రతి కీలు కదిలే విధంగా వ్యాయామం చాలా అవువరం. రోజులో ఎంత ఎక్కువ సేపు బాధించబడిన భాగాలను కదిలిస్తూ వుంటే అంత మంచిది. లావు అవటం అనేది మీ వ్యాయామ శక్తి సామర్థ్యాలను బట్టి వుంటుంది.

జి. పి. ఆర్. - విజయనగరం

నా వయస్సు 25 సం॥లు. నాకు తరచుగా గంటకు 2 సార్లు మూత్ర విసర్జన జరుగుతోంది. ఇది మామూలుగా కాక బొట్టు, బొట్టుగా కన్నముమీద జరుగుతుంది. దీనికి కారణము నివారణోపాయము తెల్పండి?

★ దీనినే 'ప్రైన్ ఇన్ కాన్ టి నెస్' అంటారు. మూత్రాశయంలో, ఏ కొద్దిమూత్రం మూత్రం చేరినా, అక్కడి నరాలు ప్రేరేపించబడి, వెంటనే మూత్రాశయపు గోడలలోని కండరాలు ముకురించుకొని తద్వారా మూత్ర విసర్జన జరగటమే మీరు వ్రాసిన లక్షణానికి మూల కారణం.

బలవంతంగా కొద్దికొద్దిగా కాలక్రమేణా, మూత్ర విసర్జనను అపుకోవటం వల్ల ఈ లక్షణాన్ని పోగొట్ట వచ్చును. మందులవల్ల ఏ ఉపయోగమూ వుండదు.

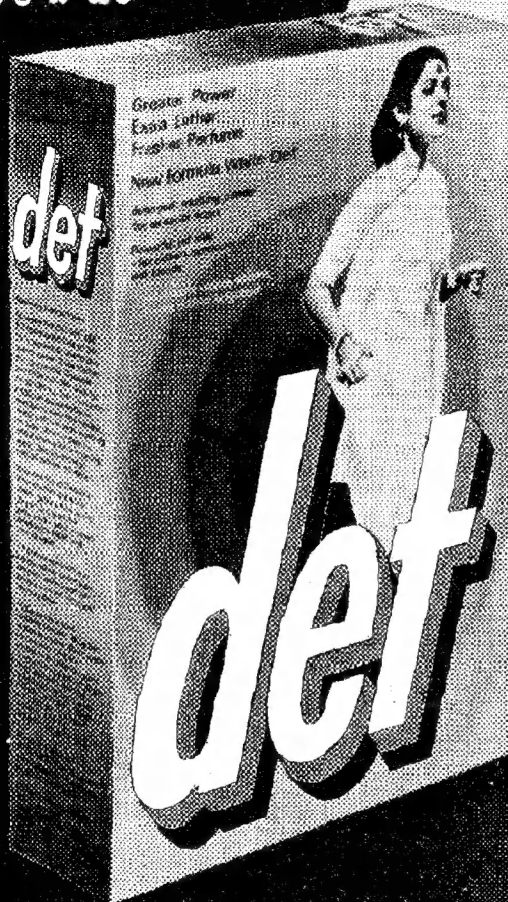
దివ్యమైన
తెలుపు

డెట్ యొక్క
తెలుపు

క్రాంతి ఫార్ములా

డెట్

డిటర్జెంట్ ఉత్పత్తి పౌడర్

సాటిలేని వుతుకు శక్తి, అదనపు సురుగు,
బాజా సువాసన సుదేవు దివ్యమైన తెలుపు!

జనాభా విజ్ఞానం

జాతీయ మూగగు మాటాస్తే విడుదల

ఏ మధుసూదనరావు దర్శకత్వం వహించిన శ్రీ శివకామేశ్వరీ పిక్చర్స్ "మూగగు మాటాస్తే" చిత్రం జాతీయ మొదటి వారంలో విడుదలవుతున్నట్లు తెలిపారు నిర్మాత విజయకుమార్. జయసుధ మూగమ్యాయిగా నటించింది. కవిత, రూప, రమ్యావధ, ఎస్. పరలక్ష్మి, మురళీమోహన్, శ్రీధర్, ప్రసాద్ బాబు, మాదా ప్రభుల తారాగణం. బాబీ కథకు బొల్లిమొలక సంభాషణల కర్త. చిత్రవర్తి సంగీత దర్శకుడు. కె.ఎన్. ప్రసాద్ ఛాయాగ్రహకుడు. ఆర్. శ్రీనివాసరావు సహకార దర్శకుడు.

పెన్నార్ సర్దిపేటల్లు

చివరి నెలలో పెన్నార్ వారికి ప్రదర్శించబడిన 9 మలయాళ చిత్రాలలో 8 చిత్రాలకు 'ఎ' సర్దిపేటల్లు ఇవ్వబడ్డాయి.

రానరి నారాయణరావు దర్శకత్వం వహించిన "జ్యోతి బనే జ్యూం" చిత్రానికి తొలుత 'ఎ' సర్దిపేటల్ ఇవ్వబడింది. అంతకుముందు ఆ చిత్రం మార్కెట్ "కటకటాం రుద్రయ్య"కు 'యు' సర్దిపేటల్ ఇవ్వబడింది. ఈ విషయాన్ని విన్నాడని కమిటీకి వివరిస్తే, చివరికి హిందీ చిత్రానికి 'యు' సర్దిపేటల్ ఇవ్వారు. ఆ సంగతి తెలిసిన వెంటనే హిందీ జనెరల్ అసండ్రేజేకంబో వెంటనే మిళాయి చెప్పించి, నటరాజ్ మూడోయోలో ఉప్పు వారికి పంచిపెట్టాడట. ఆ మిళాయికి అయిన బిల్లు రెండువందల రూపాయలు.

'మదన మంజరి లో' జయమాలిని

'మాయారాం కృష్ణయ్య'లో మజాల్, శ్రీధర్ గోలనాదమ్మలో కవాలి, ఫకీరుల గోల

సకిరు (నత్తనారాయణ), కపాలి (సారథి) వారి కాలం తర్వాత కలుసుకున్నారు.

"కపాలి, నువ్వు! ఎచటికి వెళ్లితిరా! ఛన్నాళ్ళూ ఎక్కడుంటివరా?"

"రోలు నచ్చి మదైలలో మొరపెట్టుకున్నదట. అలా ఉన్నాది, గురూ! నిన్ను దైతెక్కర్తేల్చాన్ని కుక్కమ చోనేకావా? అది నీ మంత్ర దండం అట్టుకుపోరా? దానివెంట నేను పారిపోయానా? అది సోయి పోయి ఒక గట్టిలో పాకు యాన్ ఇచ్చేసివారి. నేను ఒక రాంగ్ నెంబర్ అట్టుకొని, ఒక బంగళాలో ఎంటర్ అయిపోనాను. అక్కడ గూర్కావాడు అట్టుకొని, 'కుక్కలదొంగ' అని పోలీసులకి హిందోవర్త చేసినాడు. ఆళ్ళు బొక్కలో తోసినారు."

"కపాలి! ఎంతదండం లేనిదే బ్రతుకు సరకంగా నున్నదిరా!"

"నీజమే, గురూ! బ్రతికి వెళ్లవాడివి - నిప్పు సూత్రాంటి దీన్ మిన్ అయిన మినిష్టర్ లా

గున్నావ్. ఆళ్ళ పని అంతే. నదవి సోయిందంటే ఏదీ మందిరీళ్ళు కూడా ఇవ్వరు."

"అబ్బా! నీవీ బ్రతుకు బ్రతకలేమరా!"

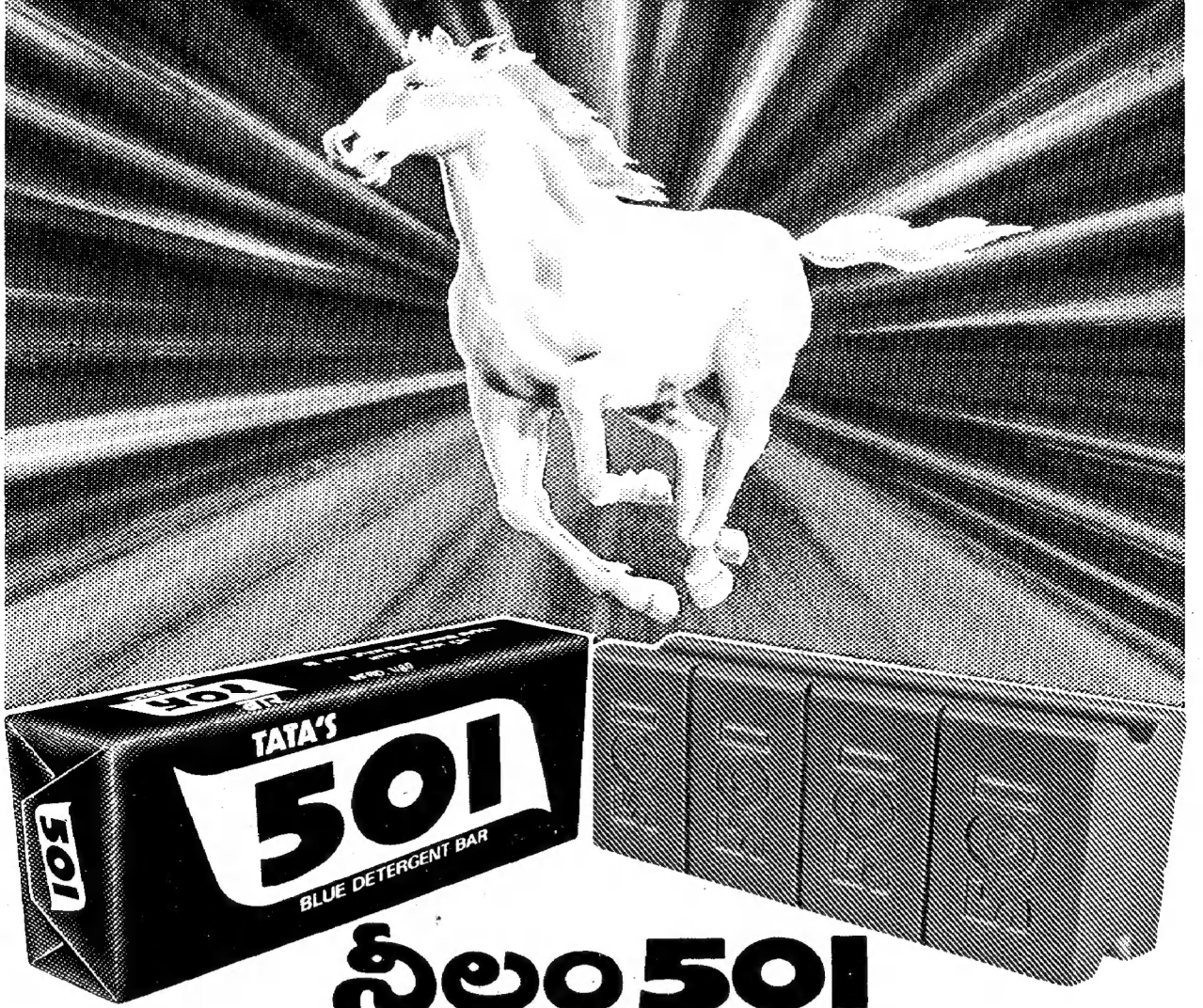
"అట్టు జారిపోకూడదు, గురూ! దైత్య సావాస లక్ష్మి: - అన్నారు. దీన్ మిన్ అయిన మినిష్టర్ కి మర్చి వాప్పు వస్తే, వీడ్చి దిస్కిన్ చేసినవాడు దీన్ మిన్ అయి, మర్చి చిడు కుర్చీమీద కూర్చుంటాడు. అంతా ఆదర్శవర్ణం. నశిలు."

"ఆ తర్వాత పిల్లిదర్బారు లావికార్యకమాలకు పువాయలు చేసుకుంటారు," అని వివరించారు దైతెక్కర్ పి. వి. రాజా: కె. కె. శర్మ నిర్వహణలో తరాలం వెంకటేశ్వరరావు, కొండవూడి మర్పారావు నిర్మించిన 'రైన్ టో' సీటీ ఆర్ట్స్ "గోనాగమ్మ" చిత్రానికి డి. వి. నరసరాజు సంభాషణలకర్త. దేవరాజ్ ఛాయాగ్రహకుడు. చిత్రవర్తి సంగీత దర్శకుడు. నమర్చు: కె. వి. కె. రెడ్డి.

అమె అతిసుగా మారాక పివిమా హిరో!

విశ్వ విఖ్యాత హాకీ ఛాంపియన్ కుమారి బల్లిత్ కౌర్ లింగ వరివర్తనం చెంది, శస్త్రచికిత్స మూలంగా పురుషుడుగా మారడం జరిగింది. ఇప్పుడా స్వకీ పేరు బిర్లిత్ సింగ్. పివిమా హిరో అవధానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు!

తెల్లదనానికి మొదటిది ప్రకాశానికి మొదటిది

నీలం 501
డీటర్జెంట్ బార్

“హెచ్చు
ఉతికే శక్తి !
హెచ్చు పొదుపు ”

“ముద్ద కాదు, ఎక్కువ
రోజులు వస్తుంది.
పుష్కలమైన నురుగు !”

మరొక 501 విజేత

క్రైస్తవం రెండువేల వందలగా వందలవారం; వర్షాకాలంలో ఒకనాటి ఉదయం, నల్లని మబ్బులు దుబ్బులుగా ఆకాశాన్ని కమ్మిన చల్లని గాలి ఏమిటో వాయిగా ఉంది; నేను శిశువుగా అమ్మ ఒడిలో పడుకుని ఆనందంతో కేరింతలు కొడుకున్నట్లు. ఆ మబ్బుల్ని చీల్చుకుంటూ అవ్వడప్పడు మెలుపులు, ఉరుములు వస్తుంటే నేను హాం వర్షం చేయనవ్వడు కోప్పడి నాన్న గర్జించినట్లుంది. మూలు ఎగిరిపోతూ ఉన్నాయి, ఎంతో హాయిగా వర్షంలో తిరిగిరానికి నా మనస్సు ఉప్పొంగుతుంది. కానీ...

నాన్న ఒక్కోడు. నాన్న మంచివాడే. అారికి అమ్మకూడా ఎవరూ మూడంటే తేదనుకున్నప్పుడు నాన్నని ముద్దు పెట్టుకుని "ఎంత మంచి వాడివిరా" అంటూ ఉంటుంది. కానీ ఎందుకా మంచివరం? మూలు మామే వర్షంలో వరుగు తెల్ల స్వేచ్ఛ నాకు నాన్న ఏనాడూ ఇవ్వలేదు; ఈనాడూ అంతే.

ఏది ఏమైనా గడియారాలు నడవక మానవు; నేనూ మూలుకి నడవక తప్పదు. మా ఇంటికి అడక్కోడానికి అరచుగా వచ్చే రాము నా ఈడు వాడే. కానీ వాడికి ఎంత స్వేచ్ఛ! నేనూ వాడూ చాలాసార్లు ఇది చెప్పించాం. రాము ఎప్పుడో చేసినా తల్లితండ్రీ అడ్డు పెట్టరు. (తొండి పెట్టరుకో) పొద్దున్నే నిద్రలేవక్కర్లేదు వాడు. ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ నిద్రపోవచ్చు; ఊళ్లో! మూలు బాధ లేనేలేదు. హాయిగా స్వేచ్ఛా తన మనసు ఎలా వస్తే అలా అడుక్కుంటాడు. రైల్వేలో టికెట్ కొనుక్కునే అనంతరం లేకపోవటాన ఎన్ని ఊళ్లో మూడులు రాము. అవన్నీ శ్రద్ధగా విని తెలుసుకోనే కట్టి ఆ ముప్పి కుర్చిలో బ్రతుకుంటే, నాలా స్వేచ్ఛలేని బ్రతుకుకాదు అని ఓర్చుకోవడం ఈర్ష్య కలిగింది నాకు.

మళ్ళీ వాడొస్తే కాస్తేపు మాట్లాడి ఊరట చెప్పనే అతతో ఏదీ గది కలకటాల దగ్గర నిలుచున్నాను. కొద్ది నిమిషాల ల్యూక ఒక వైలాన్ వీర కట్టుకున్న ముసలావిడ మా ఇంటిముందు రిక్తా దిగింది. ఒక ప్లాస్టిక్ బ్యాగ్ పట్టుకుని మా ఇంటికి రాబోయి, ఎందుకో గిరుక్కున తిరిగి రోడ్డు దాటి వెళ్లిపోయింది. అక్కడున్న నీమ్మంటు బెంచీమీద కూర్చుని మా ఇంటివైపు చూడసాగింది. అలా పది నిమిషాలు గడిచాక పెద్ద పెద్ద వానచినుకులు పడసాగాయి. అవిడ వెంటనే తన పువ్వుల గొడుగు భళ్ళన తెరిచి "నీ తెక్కెంత?" అస్తుంత విసురుగా ఆకాశంవైపు ఎగిరింది. తల ఒండుకునే మా ఇంటివైపు చూస్తోందావిడ.

నాకు స్వేచ్ఛలేని రాము వస్తాడనే ఆశ నశించడమూ, ఆ ముసలావిడ పోలీస్ డిటెక్టివ్ ఏమో అనే అనుమానమూ ఒకసారి కలిగాయి. మా నాన్న ఎప్పుడో మేము పుట్టుకముందు ఏదో ప్రభుత్వ చట్టాన్ని దిక్కుచేసాడంటుంది. పోలీస్ లేక శిక్ష పడలేదు; కానీ రహస్య పోలీసులు అనాటి మంచి నాన్నమీద ఒక కమ్మనేసి ఉంచారనీ, 36— అంశం 18—7—80

అవ్వడప్పడు ఆయన గురించి ఆలా తీస్తుంటారనీ అమ్మ ఎవరితోనో నవ్వుతూ చెప్తుంటే విన్నావ్వును. అంతే ఆ బెంచీమీద ముసలావిడని కుప్పెడుతూ నిల్చున్నాను. అవిడ ఎటో మామన్నట్లు నటిస్తూ నన్నే చూస్తోంది.

వర్షం హోరెత్తి కురవసాగింది. కలకటాల్లోంచి చేతులు వాపాను. విచ్చని పువ్వుల్లాంటి మెత్తని చినుకులు నా అరచేతులమీద దాన్లు చేస్తుంటే ఎంత హాయిగా ఉంది! కానీ మరో నిమిషంలో అమ్మ అన్నం వడ్డించానంటూ వంటింటిలోంచి కేకవేసి నా కల చెదరగొట్టింది. ఇదే ఆ ముప్పి కుర్చివైపున ఎవరూ ఇలా విరాగ్ధంగా దీప్తి చేయరు. ఆ మాటకొస్తే రోడ్డుమీద వడి బురదలో దొర్లినా ఎవ్వరూ కాదనరు. నా బ్రతుకే ఇలా అయింది. చలం నాలంటివాళ్ళ బాధల్నేకదా అంత పడుచుగా వీలైంది!

కంఠం ముందు కూర్చున్నాక అదంతా మరిచి పోయాను. అమ్మ అన్నంలో ఏం అమృతం కలుపుతుందో కానీ తింటుంటే నాకు అల్పం తెలియదు. అందుకే వీధిలోంచి ఆ ముసలావిడ పలవడం అమ్మ వెళ్లి తలుపు తీయడం నేను గమనించనేలేదు.

అవిడ ఇంకేం మాట్లాడిందో కానీ చివరకి నాకీ మాటలు వినిపించాయి. "—నేను రికా దిగి ఇంటికి రాబోతుంటే వీధి గదిలో ఎవరో మొగళ్ళున్నారే. మామూ మామూ ఎలా రాను అలాంటివ్వడు? ఏగ్గేసి పోయిందనుకో. వర్షంలో తడుస్తూ ఆ బెంచీమీదే కూర్చున్నాను."

"ఇంటి మొగ్గలవరూ లేరే! అయినా, పెద్ద పిల్లలూ ఏడుపురకే వెళ్లిపోయారు—" అమ్మ అంటోంది.

"ఏమో ఎవరో. నేను కర్ణాటా మాళాను. చారం నిక్కరు నేనుకుని కలకటాలు వట్టుకుని నిలుచున్నాడు. టైన్ చొక్కా కూడా లేదు. పిగ్గలో చచ్చిపోయాననుకో. ఎవరైనా పరాయి మొగడు! అది చాచు. వీధి గుమ్మంలో నిలుచుని అతగాడుండగా ఎలా వస్తాను."

"ఏదీపినట్లుంది నీ పిగ్గ. మా బాలికాడే అక్కడ నిల్చున్నది! ఫదల్ల కుర్రకుంక! వాడ పరాయి మొగడు? నీ ప్రాయేడీ భక్తి బంగారం గామా! అవసరంగా వానో వానావు. ఇలా చచ్చి బట్టలు చూర్చుకో," అంది అమ్మ నవ్వుతూ. నేను 'పరాయి మొగడు' అనే బిరుదు పొందడం తప్ప రైల్వే తెలిసే జ్ఞానం లేని వయస్సు వాది. కానీ అవిడ రైల్వే వాకెండుకో ఎబ్బెట్టుగా తోచి జాగువ్వ కలిగింది.

అమ్మ తిరిగి వచ్చి చెరుగు వడ్డిస్తుంటే "అమ్మా! ఇప్పుడొచ్చివాడివి బామ్మగారూ అనాలా, అమ్మమ్మగారూ అనాలా?" అని అడిగాను. అమ్మ పొంగి వచ్చే నవ్వుకుంటూ, "ఆ రెండూ పేర్లలో ఏదీ వాడినా నా గృహం పెడుతుందిరా అది. మంగమ్మ ఎవరనుకుంటున్నావు? కారేకేలో నా క్లాస్ మేట్! అంతేకే 'అంటి' అని పిలు" అని ఎందుకో మౌనంగా ఉండిపోయింది.

"అమ్మా, నీ కెన్నే?" "నలభై" "మరి అంత పెద్దావిడ నీ క్లాస్ మేట్ ఎలా అయింది?"

"పెద్దావిడ కాదురా. నాకంటే మూడేళ్ళు చిన్నది అది. మా క్లాస్ అమ్మాయిలందరూ దాప్టేలో గారం చేసేవాళ్ళం, అంతేకే ఇర్ళ కాలి ఇలా అయిపోయిందని. ఇంతకీ దాని రాత అలా ఉంది." అని కర్ణాటక తుడుచుకుంది అమ్మ. "అమ్మా! ఏడుస్తావేమి."